

Eläimistä saatavien sivutuotteiden käsittely ja valvonta elintarvikealan laitoksissa

Viranomaisen toiminnan tulee perustua lainsäädännössä määriteltyyn toimivaltaan ja viranomaistoiminnassa tulee tarkoin noudattaa lainsäädännön vaatimuksia. Viranomaisohjeet eivät ole oikeudelliselta luonteeltaan muita viranomaisia tai toimijoita sitovia. Viime kädessä lainsäädännön soveltamista koskevat kysymykset ratkaisee tuomioistuin.

Tässä ohjeessa on sekä suoria lainauksia lainsäädännöstä että tulkintoja lainsäädännön soveltamisesta. Ohjeessa esitetyt tulkinnat ovat Ruokaviraston näkemyksiä siitä, miten lainsäädäntöä tulisi soveltaa.

Eläimistä saatavien sivutuotteiden käsittely ja valvonta elintarvikealan laitoksissa	
Ruokaviraston ohje	1746/04.02.00.01/2020/6 (entinen numero 16010)
Esittelijä	Noora Salin
Hyväksyjä	Mikko Turku
Käyttöönotto	1.3.2021

Sisällysluettelo

1	YLEISTÄ	5
1.1.	Ohjeessa käytettyjä lyhenteitä.....	6
2	KESKEISTÄ LAINSÄÄDÄNTÖÄ	6
3	VALVONTA	8
4	ELINTARVIKEALAN TOIMIJAN VELVOLLISUUDET	9
4.1	Yleistä	9
4.2	Omavalvonta	10
4.3	Sivutuotteita varastoivien tai käsittelevien elintarvikealan laitosten hyväksyminen ja rekisteröinti.....	11
5	SIVUTUOTTEIDEN LUOKITTELU	13
5.1	Luokan 1 sivutuotteet	14
5.1.1	Liha-alan laitokset	14
5.2	Luokan 2 sivutuotteet	15
5.2.1	Liha-alan laitokset	16
5.2.2	Maitoalan laitokset	16
5.2.3	Kala-alan laitokset.....	17
5.2.4	Munapakkaamot ja munatuotteita valmistavat laitokset	17
5.2.5	Varastolaitokset	17
5.3	Luokan 3 sivutuotteet	17
5.3.1	Liha-alan laitokset	17
5.3.2	Maito-alan laitokset	18
5.3.3	Kala-alan laitokset.....	18
5.3.4	Munapakkaamot ja munatuotteita valmistavat laitokset	19
5.4	Sivutuotteiden erottaminen jätevedestä.....	19
6	SIVUTUOTTEIDEN KERÄÄMINEN, MERKITSEMINEN JA SÄILYTYS LAITOKSESSA	20
6.1	Sivutuotteiden kerääminen.....	20
6.2	Rehukäyttöön kerättävät sivutuotteet.....	21
6.3	Sivutuotteiden säilyttäminen ennen kuljetusta	22
6.4	Elintarvikegelatiinin tai -kollageenin raaka-aineeksi käytettävien vuotien ja nahkojen käsittely ja säilytys.....	23
6.5	Sivutuotteiden keräämisessä ja kuljetuksessa käytettävät pakkausmateriaalit.....	24

7	SIVUTUOTTEIDEN KULJETUKSELLE ASETETUT VAATIMUKSET	25
7.1	Kuljetuskalusto ja tunnistemerkinnät	25
7.2	Sivutuotteiden kuljettajien ja kuljetusliikkeiden rekisteröinti	27
7.3	Jäljitettävyyksivaatimukset, kaupalliset asiakirjat ja kirjanpito	28
7.4	Sivutuotteiden sisämarkkinakauppa	29
8	SIVUTUOTEMÄÄRIEN SEURANTA	30
9	SIVUTUOTTEIDEN JATKOKÄSITTELY JA HÄVITTÄMINEN	31
9.1	Luokan 1 aines	32
9.2	Luokan 2 aines	32
9.3	Luokan 3 aines	33
9.4	Luokan 3 maitopohjaisen aineksen toimittaminen tuotantotiloille	35
9.5	Sivutuotteiden hävittäminen jätteenpolttolaitoksissa	35
9.6	Sivutuotteiden hautaaminen tai toimittaminen kaatopaikalle.....	35
9.7	Sivutuotteiden käsittely syrjäisillä alueilla	36
Liite 1	Luokan 1 kaupallinen asiakirja (MALLI)	38
Liite 2	Luokan 2 kaupallinen asiakirja, käsittelylaitos (MALLI)	39
Liite 3	Luokan 2 kaupallinen asiakirja, turkiseläinrehu (MALLI)	40
Liite 4	Luokan 3 kaupallinen asiakirja (MALLI)	41
Liite 5	Sivutuotetarkastuksen muistilista	42

1 YLEISTÄ

Eläimistä saatavilla sivutuotteilla (jäljempänä sivutuotteet) tarkoitetaan eläinten kokoruhoja ja ruhonosia ja muita eläinperäisiä tuotteita, joita ei ole tarkoitettu tai jotka eivät ole kelpollisia ihmisravinnoksi. Sivutuotteita syntyy erityisesti eläinperäisiä elintarvikkeita valmistavissa laitoksissa.

Muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveysäännöistä säädetään EU-lainsäädännössä, jota on täydennetty kansallisella lainsäädännöllä. Sivutuotelainsäädännön tavoitteena on suojata ihmisten ja eläinten terveyttä sekä elintarvike- ja rehuturvallisuutta taudinaiheuttajilta, joita sivutuotteissa voi esiintyä. Sivutuotteisiin liittyvästä lainsäädännöstä löytyy lisätietoa luvusta 2.

Toimivaltaisen elintarvikevalvontaviranomaisen tehtävänä on varmistaa, että elintarvikealan toimija noudattaa sivutuotteita koskevaa lainsäädäntöä ja toteuttaa sivutuotteita koskevaa omavalvontaansa. Valvontaviranomaisen on tarvittaessa edellytettävä elintarvikealan toimijaa korjaamaan havaitut epäkohdat määräajassa.

Tämän ohjeen tarkoituksena on selventää sivutuotelainsäädännön vaatimuksia eläinperäisiä elintarvikkeita ennen vähittäismyyntiä käsittelevissä hyväksytyissä elintarvikehuoneistoissa (jäljempänä laitos). Ohje on suunnattu ensisijaisesti laitosten valvojille, mutta myös elintarvikealan toimijat voivat käyttää sitä apunaan arvioidessaan toimintansa säädöstenmukaisuutta. Ohjeen liitteenä (liite 5) on laitoksen valvojan avuksi laadittu muistilista, jota voi käyttää apuna sivutuotetarkastuksilla.

Ohjeessa on lueteltu lainkohtia, joissa kyseisessä kohdassa käsiteltävästä asiasta säädetään. Kaikilla säädösviitteillä tarkoitetaan aina säädösten ajantasaisia versioita, eikä muutoksia mainita erikseen. Säädösviitteiden paikkansapitävyys tulee aina tarkastaa ajantasaisesta lainsäädännöstä.

Tämän ohjeen lisäksi Ruokavirasto on laatinut eri alojen toimijoille ja valvojille muita sivutuoteasetuksen soveltamisoppaita ja ohjeita. Sivutuotteisiin liittyvä ohjeistus on julkaistu Ruokaviraston internetsivuilla www.ruokavirasto.fi.

1.1. Ohjeessa käytettyjä lyhenteitä

HACCP	Hazard Analysis and Critical Control Points. HACCP-järjestelmä on osa laitoksen omavalvontajärjestelmää. HACCP-järjestelmään kuuluvat vaarojen arviointi sekä kriittisten hallintapisteiden määrittäminen.
TSE	Transmissible spongiform encephalopathy eli tarttuva spongiforminen enkefalopatia on useilla eläinlajeilla esiintyvä prionien tuottama tauti. TSE-riskiaine on nautaeläinten, lampaiden ja vuohien teurastuksen ja leikkaamisen yhteydessä syntyvää luokan 1 sivutuotetta, jonka katsotaan aiheuttavan TSE-tautien leviämisen riskin.
BSE	Bovine spongiform encephalopathy eli hullun lehmän tauti. BSE kuuluu TSE-tauteihin.
EHEC	Enterohemorraaginen <i>Escherichia coli</i> (EHEC) -bakteeri on suoliston bakteeri, jota esiintyy yleisimmin märehtijöiden ruuansulatuskanavassa. Ihminen voi sairastua EHEC-bakteerin aiheuttamaan tautiin esimerkiksi saastuneiden elintarvikkeiden, kuten liha- tai maitotuotteiden välityksellä.

2 KESKEISTÄ LAINSÄÄDÄNTÖÄ

Säädökset on huomioitava muutoksineen.

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1069/2009 muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveyssäännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 kumoamisesta (*sivutuoteasetus*)
- Komission asetus (EU) N:o 142/2011 muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveyssäännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1069/2009 täytäntöönpanosta sekä neuvoston direktiivin 97/78/EY täytäntöönpanosta tiettyjen näytteiden ja tuotteiden osalta, jotka vapautetaan kyseisen direktiivin mukaisista eläinlääkärintarkastuksista rajatarkastusasemilla (*sivutuoteasetuksen täytäntöönpanoasetus*)

- Euroopan ja parlamentin neuvoston asetus (EY) N:o 999/2001 tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä (*TSE-asetus*)
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 852/2004 elintarvikehygieniasta (*yleinen hygienia-asetus*)
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 853/2004 eläinperäisiä elintarvikkeita koskevista erityisistä hygieniasäännöistä (*eläimistä saatavien elintarvikkeiden hygienia-asetus*)
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/625 virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista, jotka suoritetaan elintarvike- ja rehulainsäädännön ja eläinten terveyttä ja hyvinvointia, kasvien terveyttä ja kasvinsuojeluaineita koskevien sääntöjen soveltamisen varmistamiseksi, sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 999/2001, (EY) N:o 396/2005, (EY) N:o 1069/2009, (EY) N:o 1107/2009, (EU) N:o 1151/2012, (EU) N:o 652/2014, (EU) 2016/429 ja (EU) 2016/2031, neuvoston asetusten (EY) N:o 1/2005 ja (EY) N:o 1099/2009 ja neuvoston direktiivien 98/58/EY, 1999/74/EY, 2007/43/EY, 2008/119/EY ja 2008/120/EY muuttamisesta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 854/2004 ja (EY) N:o 882/2004, neuvoston direktiivien 89/608/ETY, 89/662/ETY, 90/425/ETY, 91/496/ETY, 96/23/EY, 96/93/EY ja 97/78/EY ja neuvoston päätöksen 92/438/ETY kumoamisesta (*valvonta-asetus*)
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 183/2005 rehuhygieniasta koskevista vaatimuksista (*rehuhygienia-asetus*)
- Sivutuotelaki 517/2015
- Elintarvikelaki 23/2006
- Rehulaki 86/2008
- Valtioneuvoston asetus 1054/2014 eräiden lääkeaineiden käytön kieltämisestä eläimille
- Maa- ja metsätalousministeriön asetus 795/2014 laitosten elintarvikehygieniasta (*laitosasetus*)
- Maa- ja metsätalousministeriön asetus 2/2020 lihantarkastuksesta (*lihantarkastusasetus*)
- Maa- ja metsätalousministeriön asetus 7/EEO/2009 teurastamoita ja leikkaamoita koskevista TSE-tauteihin liittyvistä toimenpiteistä
- Maa- ja metsätalousministeriön asetus 783/2015 eläimistä saatavista sivutuotteista

- Maa- ja metsätalousministeriön asetus 1/EEO/2007 vieraista aineista eläimistä saatavissa elintarvikkeissa

3 VALVONTA

Sivutuoteasetus (EY) N:o 1069/2009 4 artikla
Valvonta-asetus (EU) 2017/625 artikla 18 kohta 1
Elintarvikelaki 23/2006 30-32 §

Elintarvikehuoneistojen sivutuotevalvonnan tulokset raportoidaan Oiva-järjestelmää käyttäen.

Sivutuoteasetuksen noudattamista laitoksissa valvoo niiden elintarvikevalvonnasta vastaava viranomaisena. Ruokavirasto vastaa elintarvikevalvonnasta teurastamoissa, riistan käsittelylaitoksissa ja niiden yhteydessä olevissa liha-alan laitoksissa. Poroteurastamoita ja niiden yhteydessä olevia laitoksia valvoo aluehallintovirasto. Muita elintarvikehuoneistoja valvoo kunnan elintarvikevalvontaviranomaisena.

Viranomaisena on valvottava, että:

- laitoksessa noudatetaan sivutuoteasetuksen vaatimuksia sivutuotteiden keräämisessä, käsittelyssä, merkitsemisessä ja varastoinnissa,
- laitoksesta lähetettävät sivutuotteet lähetetään asianmukaisesti merkittyinä ja kuljetuskalusto täyttää sivutuoteasetuksen vaatimukset,
- kuljetuksen mukana on kaupallinen asiakirja, joka täyttää sivutuoteasetuksen vaatimukset, ja
- laitoksesta lähetetään sivutuotteita vain sivutuoteasetuksen mukaisesti hyväksytyyn käsittelylaitokseen tai muuhun lainsäädännön sallimaan määränpäähen.

Elintarvikehuoneistojen valvonnasta on ohjeistettu tarkemmin Ruokaviraston (entinen Evira) ohjeessa ”Elintarvikehuoneiston riskiperusteinen valvonta”. Sivutuotevalvonta tulee sisällyttää laitoksen valvontasuunnitelmaan.

Tämän ohjeen liitteenä 5 on muistilista, jota valvoja voi käyttää apunaan laitoksen sivutuotetarkastuksella.

Oiva-arviointiohjeissa sivutuotteiden tuotantoa ja käsittelyä laitoksissa arvioidaan riveillä 5.7 Sivutuotteiden käsittelyn ja varastoinnin hygienia, 5.8. Sivutuotteiden tuotanto ja jäljitettävyyden sekä 15.5 Sivutuotteiden lähettäminen, kaupalliset asiakirjat

ja kuljetusolosuhteet. TSE-toimintojen hyväksymiseen liittyviä asioita arvioidaan rivillä 1.3 ja TSE-riskiaineuksen käsittelyä rivillä 8.1.

4 ELINTARVIKEALAN TOIMIJAN VELVOLLISUUDET

4.1 Yleistä

Sivutuoteasetus (EY) N:o 1069/2009 4, 21 ja 26 artiklat
Yleinen hygienia-asetus (EY) N:o 852/2004 liite II, VI luku

Elintarvikehuoneistot ovat sivutuoteasetuksen mukaisia eläimistä saatavien sivutuotteiden valmistusketjun lähtöpisteitä.

Elintarvikealan toimija vastaa toiminnassaan syntyvien sivutuotteiden asianmukaisesta käsittelystä siten, että elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuus voidaan taata. Heti kun toimijoille syntyy asetuksen soveltamisalaan kuuluvia eläimistä saatavia sivutuotteita tai niistä johdettuja tuotteita, ne on tunnistamerkittävä sivutuoteasetuksen mukaisesti ja niitä on käsiteltävä kuten sivutuotetta. Myös elintarvikekelpoisia tuotteita, joita ei käytetä ihmisravinnoksi, on kohdeltava kuten sivutuotteita. Esimerkiksi rehun raaka-aineeksi lähetettävä elintarvikekelpoinen tuote on merkittävä sivutuotteeksi (astiaan, rahtikirjoihin) ja tuotteista on poistettava kaikki elintarvikkeeseen viittaavat merkinnät (kuten tunnistusmerkki).

Toimijoiden on varmistettava, että eläimistä saatavat sivutuotteet ja niistä johdetut tuotteet täyttävät toimijoiden hallinnassa olevissa yrityksissä lainsäädännön vaatimukset kaikissa keräämisen, kuljetuksen, käsittelyn, jatkokäsittelyn, muuntamisen, jalostamisen, varastoimisen, markkinoille saattamisen, jakelun, käytön ja hävittämisen vaiheissa.

Toiminta on suunniteltava siten, että sivutuotteiden käsittely ei vaaranna laitoksen elintarvikehygieniaa. Toimintaa suunniteltaessa on otettava huomioon eri lainsäädäntöjen, kuten elintarvikelainsäädännön ja sivutuotelainsäädännön, vaatimukset. Jos laitos toimittaa eläimistä saatavia sivutuotteita rehuksi, toiminnassa tulee huomioida myös rehulainsäädännön vaatimukset. Rehulainsäädännön vaatimuksista on ohjeistettu tarkemmin Ruokaviraston ohjeissa:

- Sivutuotteiden toimittaminen rehuikäyttöön liha- ja kala-alan laitoksista
- Keräyskeskusten vaatimukset

- Lemmikkieläinten ruokia eläinperäisistä aineksista valmistavien laitosten vaatimukset
- Sivutuotteet turkiseläinrehussa
- Koirien ja kissojen eläinperäinen raakaruoka

Rehuksi käytettäviin sivutuotteisiin liittyvät ohjeet löytyvät Ruokaviraston kotisivuilta osoitteesta [Ruokavirasto > Asiointi > Oppaat ja lomakkeet > Yritykset > Rehualan ohjeet ja lomakkeet](#)

4.2 Omavalvonta

Sivutuoteasetus (EY) 1069/2009 28-29 artiklat
Elintarvikelaki 23/2006 19 §
Rehuhygienia-asetus (EY) 183/2005 6-7 artiklat

Elintarvikelain mukaisesti hyväksytyillä laitoksilla tulee olla omavalvontajärjestelmä, jonka avulla toimija tunnistaa ja hallitsee sivutuotteiden käsittelyyn liittyvät vaarat ja varmistaa, että sivutuotteiden käsittely laitoksessa täyttää sivutuote- ja elintarvikelainsäädännön vaatimukset. Myös rehualan toimijoiksi rekisteröityneillä elintarvikealan toimijoilla tulee olla HACCP-periaatteisiin perustuva omavalvontajärjestelmä. Laitoksen on pidettävä kirjaa omavalvonnastaan.

Valvojan tehtävänä on arvioida laitoksen omavalvonnan riittävyys ja sopivuus, ja että omavalvonnan toteutuksella hallitaan sivutuotteiden käsittelyyn liittyvät riskit. Omavalvonnan valvonnasta on ohjeistettu tarkemmin Ruokaviraston (entinen Evira) ohjeessa ”Elintarvikehuoneiston omavalvonnan riskiperusteinen valvonta”. Ohje löytyy Ruokaviraston kotisivuilta osoitteesta [Ruokavirasto > Asiointi > Oppaat ja lomakkeet > Yritykset > Elintarvikeala > Laitokset](#)

Laitoksen tulee sivutuotteisiin liittyvässä omavalvonnassaan huomioida muun muassa seuraavat asiat:

- laitoksessa syntyvät sivutuotteet ja niiden määrä sekä sivutuoteasetuksen mukainen luokittelu
- sivutuotteiden käsittely, merkitseminen ja varastointi laitoksessa
- keräily- ja säilytysastioiden puhdistus- ja tarvittaessa desinfiointiohjelma
- minne ja millaiseen tarkoitukseen sivutuotteet laitoksesta toimitetaan
- sivutuotteiden kuljetusjärjestelyt

- sivutuotteita koskevat mahdolliset laatuvaatimukset, kuten rehuille asetettuja mikrobiologisia (erityisesti salmonella ja enterobakteerit) tai fysikaalis-kemiallisia (muun muassa vierasesineet kuten muovi, metalli, puu) ominaisuuksia koskevat vaatimukset ja näiden seuranta

Jos samassa laitoksessa käsitellään tai varastoidaan useampaan kuin yhteen luokkaan kuuluvia eläimistä saatavia sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita, sivutuotteiden omavalvonnan on perustuttava HACCP-periaatteisiin.

4.3 Sivutuotteita varastoivien tai käsittelevien elintarvikealan laitosten hyväksyminen ja rekisteröinti

Sivutuoteasetus (EY) N:o 1069/2009 23-24 ja 26 artiklat
Sivutuotelaki 517/2015 33-35 §
Rehuhygienia-asetus 183/2005, 9 artikla

Eläinperäisiä elintarvikkeita käsittelevän laitoksen (hyväksytyt elintarvikehuoneisto) ei tarvitse rekisteröityä tai hakea hyväksyntää sivutuoteasetuksen mukaisesti, kun sen yhteydessä varastoidaan sen omassa toiminnassa syntyviä käsittelemättömiä sivutuotteita esim. jäähdytettynä, jäädytettynä tai hapotettuna, ja kun sivutuotteet toimitetaan

- käsittelylaitoksiin
- teknisiin laitoksiin
- jätteenpolttolaitoksiin
- biokaasu- ja kompostointilaitoksiin
- väliasteen laitoksiin
- toisten laitosten keräyskeskuksiin

Seuraavat toiminnot vaativat rekisteröintiä tai hyväksyntää:

- omassa toiminnassa syntyneiden sivutuotteiden toimittaminen rehun raaka-aineeksi → rekisteröityminen rehualan toimijaksi Ruokavirastoon
- kuluttajakattujen lemmikkieläinruokien valmistaminen
→ rekisteröityminen rehualan toimijaksi ja sivutuoteasetuksen mukaisen hyväksynnän hakeminen Ruokavirastosta
 - Huom: laitoksen yhteydessä olevasta myymälästä lemmikkieläinten ruuaksi luovutetut elintarvikekelpoiset tuotteet eivät ole kuluttajakattua lemmikkieläinten ruokaa

- sivutuotteiden vastaanottaminen toisesta elintarvikealan laitoksesta ja niiden toimittaminen
 - turkiseläinten rehuksi → rekisteröityminen keräyskeskukseksi
 - muuhun käyttöön → hyväksynnän hakeminen väliasteen laitokseksi
- sivutuotteiden kuljettaminen käsittelylaitoksiin, väliasteen laitoksiin, varastointilaitoksiin, teknisiin laitoksiin tai tilarehustamoihin → rekisteröinti sivutuoteasetuksen mukaiseksi kuljetusliikkeeksi (lisätietoja kohdassa 7.2)

Jäljempänä on lisää esimerkkejä tilanteista, jolloin laitoksen tarvitsee tai ei tarvitse rekisteröityä tai hakea toiminnalle hyväksyntää sivutuoteasetuksen mukaiseksi laitokseksi.

Lisätietoa rekisteröintiä ja hyväksymistä koskevista vaatimuksista on myös Ruokaviraston kotisivuilla osoitteessa [Ruokavirasto > Yritykset > Eläinala > Eläimistä saatavat sivutuotteet > Sivutuotelaitosten hyväksyntä ja rekisteröinti](#) sekä Ruokaviraston muissa asiaa koskevissa ohjeissa.

Sivutuotealan laitoksen rekisteröivä/hyväksyvä ja valvova viranomainen voi harjoitettavasta toiminnasta riippuen olla joko Ruokavirasto tai kunta. Sivutuotealan laitosten ja toimijoiden rekisteröinnistä/hyväksymisestä ja valvonnasta on säädetty sivutuotelaissa.

Esimerkki 1: Varastointilaitoksessa säilytetään sekä elintarvikkeita että valmiita, kuluttajakäyttöön tarkoitettuja eläinten rehuja. Laitoksen tulee olla sekä hyväksytty elintarvikelain mukaisesti että rekisteröity rehualan toimijaksi rehuhygieniasäätöjen mukaisesti.

Esimerkki 2: Elintarvikkeiden muuttuessa ihmisravinnoksi kelpaamattomiksi varastoinnissa esiintyneiden ongelmien vuoksi (esimerkiksi pakkasvaraston lämpeneminen), voidaan yksittäistapauksissa tällaiset entiset eläinperäiset elintarvikkeet toimittaa rehuikäyttöön ilman rekisteröitymistä rehualan toimijaksi. Vastaanottajan on kuitenkin oltava esimerkiksi hyväksytty lemmikkieläinten ruokia valmistava laitos tai rekisteröity rehusekoittamo tai tilarehustamo.

Esimerkki 3: Teurastamon, muun liha-alan laitoksen tai kala-alan laitoksen konsernilla on useita toimipisteitä ympäri Suomea. Konserni voi kerätä eri laitoksissaan syntyvät luokan 3 sivutuotteet yhden toimipisteensä sivutuotekeräykseen ennen sivutuotteiden toimitusta eteenpäin käsittelylaitokseen ilman sivutuoteasetuksen mukaisen väliasteen laitoksen perustamista. Kuitenkin, jos sivutuotteet toimitetaan tästä keräyspisteestä

turkiseläinrehukäyttöön, sivutuotteiden keräyspaikka tulee rekisteröidä sivutuoteasetuksen mukaiseksi keräyskeskukseksi. Toimipisteiden välillä ilman väliasteen laitosta siirrettävien sivutuotteiden tulee olla luokkaa 3. Teurastamoiden osalta siirrettävät sivutuotteet voivat olla teurastamon yhteydessä olevassa leikkaamossa tai valmistelaitoksessa syntyviä luokan 3 sivutuotteita. Teurastuksessa syntyviä sivutuotteita ei voi siirtää toimipaikkojen välillä ilman sivutuoteasetuksen mukaista laitosta (keräyskeskusta tai väliasteen laitosta). Teurastuksen sivutuotteiden keräyspaikka voi kuitenkin sijaita teurastamon yhteydessä (esimerkiksi keräyslava, joka toimitetaan käsittelylaitokseen).

Esimerkki 4: Kala-alan laitos haluaa vastaanottaa luokan 3 sivutuotteita toiselta laitokselta ja jäädyttää ja varastoida niitä toimittaakseen ne turkiseläinten rehun raaka-aineeksi. Laitoksen on varattava tätä toimintaa varten tilat, jotka on rekisteröitävä keräyskeskukseksi. Keräyskeskuksen rekisteröivä ja sitä valvova viranomaisena on tällöin kunnaneläinlääkäri, jonka toimialueella laitos sijaitsee. Jos kala-alan laitoksen aikomuksena on toimittaa ko. sivutuotteita jonnekin muualle kuin turkiseläinten rehun raaka-aineeksi, toiminnalle on haettava kirjallisesti hyväksyntää sivutuoteasetuksen mukaiseksi ns. väliasteen laitokseksi. Hyväksymisestä päättävä ja väliasteen laitosta valvova viranomaisena on tällöin kunnaneläinlääkäri, jonka toimialueella laitos sijaitsee. Kunnaneläinlääkäri käy tarkastamassa laitoksen ja hyväksyy sen, jos se täyttää sen toiminnalle asetetut vaatimukset.

5 SIVUTUOTTEIDEN LUOKITTELU

Sivutuoteasetus (EY) N:o 1069/2009 3-4 ja 7-10 artiklat

Sivutuotteella tarkoitetaan sellaisia eläinten kokoruhoja, ruhonosia ja tässä luvussa kuvattuja eläinperäisiä tuotteita, joita ei ole tarkoitettu ihmisravinnoksi. Eläinperäisestä aineksesta tulee sivutuotetta sen jälkeen, kun se poistetaan elintarvikeketjusta. Kun tuotteesta on tullut sivutuote, se on tunnistemerkittävä sivuotteeksi ja se ei saa enää palata elintarvikeketjuun.

Elintarvikeketjusta poistamisen syynä voi olla, että ainesta ei lainsäädännön mukaan saa käyttää ihmisravinnoksi, kuten TSE-riskiaine tai aines, jonka epäillään levittävän tauteja. Aines voi olla sivutuotetta myös siksi, että sitä ei sen luonteen vuoksi käytetä elintarvikkeena, kuten sarvet ja höyhenet.

Sivutuotetta voi olla myös ihmisravinnoksi kelpaava tuote, joka on toimijan päätöksellä tarkoitettu muihin tarkoituksiin kuin ihmisravinnoksi ja poistettu elintarvikeketjusta esimerkiksi kaupallisesta syystä.

Sivutuotteet jaetaan kolmeen luokkaan niihin liittyvän riskin perusteella. Suuririskisin aines kuuluu luokkaan 1 ja vähäriskisin aines luokkaan 3. Luokittelulla on merkitystä sivutuotteiden hyödyntämisessä ja hävittämisessä.

5.1 Luokan 1 sivutuotteet

Sivutuoteasetus (EY) N:o 1069/2009 8 artikla

Sivutuoteasetuksen täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 142/2011 liite IV, I luku 2 jakso

TSE-asetus (EY) N:o 999/2001 liite V, 1 ja 2 kohdat

MMMa 7/EEO/2009 teurastamoita ja leikkaamoita koskevista TSE-tauteihin liittyvistä toimenpiteistä 4 §

Elintarvikealan laitoksissa syntyviä luokan 1 sivutuotteita ovat esimerkiksi erikseen määritelty TSE-riskiainees (jäljempänä TSE-riskiainees) sekä tuotteet, jotka ovat peräisin eläimistä, joille on annettu kiellettyjä aineita tai jotka sisältävät eläimille annettuja kiellettyjä aineita lainsäädännön vastaisesti ¹. Myös sivutuotteet tai elintarvikkeet, jotka sisältävät tiettyjen ympäristölle tai ihmiselle vaarallisten vierasaineiden jäämiä yli lainsäädännössä sallitun tason, kuuluvat luokkaan 1 ².

Luokkaa 1 ovat myös eri sivutuotteiden seokset, jotka sisältävät luokkaan 1 kuuluvaa ainesta.

5.1.1 Liha-alan laitokset

Eniten luokan 1 sivutuotteita syntyy liha-alan laitoksissa, esimerkiksi:

- TSE-riskiainees
- TSE-riskiainesta erottavien teurastamoiden ja leikkaamoiden jätevedestä erotettu eläinperäinen aines
- TSE-riskiainesta sisältävät kuolleet eläimet, jos niistä ei ole poistettu TSE-riskiainesta ennen niiden hävittämishetkeä, esimerkiksi teurastamossa tai kuljetuksen aikana kuolleet tai eläinten *ante mortem* -tarkastuksessa hylätyt nautaeläimet, lampaat ja vuohet, veri mukaan luettuna

¹ Valtioneuvoston asetus 1054/2014 eräiden lääkeaineiden käytön kieltämisestä eläimille

² MMMa 1/EEO/2007 vieraista aineista eläimistä saatavissa elintarvikkeissa 1 § momentti 5 ja 2 § momentit 8 ja 13

- kaikki kokonaiset ruhot ja kaikki ruhonosat, vuodat, nahat ja veri mukaan luettuina, jos eläimellä epäillään tai on todettu olevan TSE-tartunta tai jos eläin on lopetettu osana TSE-tautien hävittämistoimenpiteitä
- TSE-tautien varalta tutkittu pikatestiposiitivinen ruho ja muut ruhonosat sekä kaikki sivutuotteet, myös silloin kun pikatestiposiitiivisen tai epävarman pikatestin tulos on varmistettu varmennustutkimuksella negatiiviseksi. Jos sivutuotteita ei voida varmuudella määrittää ruhoon kuuluvaksi, on hylättävä koko se sivutuote-erä, johon hylätyistä eläimistä saadut sivutuotteet kuuluvat

TSE-riskiaineksesta ja siihen liittyvistä vaatimuksista on ohjeistettu tarkemmin Ruokaviraston (entinen Evira) ohjeessa ”TSE-toimenpiteet laitoksissa” (ohje löytyy osoitteesta [Ruokavirasto > Asiointi > Oppaat ja lomakkeet > Yritykset > Elintarvikeala > Laitokset > Liha](#)). TSE-riskiaineksen ja muun eläinperäisen aineksen joutuminen jäteveeten estetään esimerkiksi siivilällä, jonka silmäkoko on korkeintaan kuusi (6) mm. Siivilöitä on käytettävä teurastuslinjassa koko linjan pituudella tainnutuksesta jäähdyttämön ovelle. Jäteveden käsittelyssä ei sovelleta sivutuoteasetusta sen jälkeen, kun siitä on erotettu 1 ja 2 luokan aines. Lisätietoa sivutuotteiden erottamisesta jätevedestä löytyy luvusta 5.4.

5.2 Luokan 2 sivutuotteet

Sivutuoteasetus (EY) N:o 1069/2009 9 artikla

Sivutuoteasetuksen täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 142/2011 liite IV, I luku 2 jakso

MMMa 1/EEO/2007 vieraista aineista eläimistä saatavissa elintarvikkeissa 2 §

Elintarvikealan laitoksissa syntyviä luokan 2 sivutuotteita ovat esimerkiksi tuotteet, jotka sisältävät sallittujen lääkeaineiden (esimerkiksi antibioottien tai muiden eläinlääkkeiden) tai muiden vierasaineiden jäämiä yli lainsäädännössä sallitun tason, jos niitä ei luokitella sivutuoteluokkaan 1.

Luokan 2 sivutuotetta ovat myös entiset eläinperäiset elintarvikkeet, jotka voivat aiheuttaa vaaraa ihmisille tai eläimille esimerkiksi sisältämänsä toksisiin tai patogeenin vuoksi. Tähän ryhmään kuuluvat esimerkiksi tuotteet, joissa on merkkejä ihmisiin tai eläimiin tarttuvista taudeista tai joissa todetaan lainsäädännön tason ylittävä määrä esimerkiksi salmonellaa tai EHEC-bakteereita.

Lanta ja ruuansulatuskanava sisältö ovat luokan 2 sivutuotetta.

Myös sivutuotteiden seos, jossa on luokan 2 ja 3 ainesta, on luokkaa 2.

5.2.1 Liha-alan laitokset

Liha-alan laitoksissa luokan 2 sivutuotteita ovat esimerkiksi:

- muiden kuin TSE-riskiainesta erottavien teurastamoiden, kuten sika-, hevos-, siipikarja- ja poroteurastamoiden, jätevedestä erotettu eläinperäinen aines
- muut kuin luokkaan 1 kuuluvat itsestään kuolleet ja lopetetut eläimet ja niiden osat veri mukaan luettuna
- sivutuotteet, jotka eivät kuulu luokkiin 1 ja 3, kuten
 - *post mortem* -tarkastuksessa hylätyt kokoruhot, jotka eivät sisällä TSE-riskiainesta ja jotka ovat lainsäädännön niin vaatiessa testattu TSE-tautien varalta negatiivisin tuloksin, sekä niiden elimet ja ruuansulatuskanava siltä osin kuin ruuansulatuskanava ei ole TSE-riskiainesta
 - *post mortem* -tarkastuksessa hylätyt osat, mukaan lukien veri ja elimet, joissa on merkkejä ihmisiin tai eläimiin tarttuvista taudeista, esimerkiksi märkivä niveltulehdus, paiseet ja muut infektoituneet osat
 - salmonellaposiitivisten siipikarjaerien teurassivutuotteet
 - sivutuotteet teuraseläimistä, joiden ulostenäytteissä on todettu (tai joilla epäillään olevan) salmonella tai EHEC-bakteeri
 - salmonellan vuoksi sisämarkkinatuontivalvonnassa hylätyt elintarvikeerät, jotka on määrätty hävitettäväksi
- mahojen ja suolen sisältö ja lanta, myös teurastamon navetassa oleva lanta

5.2.2 Maitoalan laitokset

Maitoalan laitoksissa luokan 2 sivutuotteita ovat esimerkiksi:

- positiivisen lääkejäämäseulontatestin (esimerkiksi T 101-/Delvo-SP/Snap) vuoksi laitoksessa hylätty raakamaito ja raaka-ainemaito
- sivutuotteet, jotka eivät kuulu luokkiin 1 ja 3, kuten raakamaito, joka on peräisin eläimistä, joissa on klinisiä merkkejä maidon välityksellä ihmisiin tai eläimiin tarttuvasta taudista (esim. salmonellaa sairastavan eläimen maito)

5.2.3 Kala-alan laitokset

Kala-alan laitoksissa luokan 2 sivutuotteita on esimerkiksi:

- sivutuotteet, jotka eivät kuulu luokkiin 1 ja 3, kuten kalat tai kalanosat, joissa on merkkejä ihmisiin tai eläimiin tauteja aiheuttavista loisista tai muista mikrobeista

5.2.4 Munapakkaamot ja munatuotteita valmistavat laitokset

Munapakkaamoissa ja munatuotteita valmistavissa laitoksissa luokan 2 sivutuotteita ovat esimerkiksi:

- munat ja munankuoret, jos ne ovat peräisin eläimistä, joissa on merkkejä kyseisen aineen välityksellä ihmisiin tai eläimiin tarttuvista taudeista
- munat ja munatuotteet, jos niissä on todettu mikrobeja, jotka voivat aiheuttaa ihmisiin tai eläimiin tarttuvan taudin.

5.2.5 Varastolaitokset

Varastolaitoksissa luokan 2 sivutuotteita ovat esimerkiksi patogeenin, kuten salmonellan, vuoksi sisämarkkinatuontivalvonnassa hävitettäväksi määrätyt eläinperäiset tuotteet.

5.3 Luokan 3 sivutuotteet

Sivutuoteasetus (EY) N:o 1069/2009 10 artikla

Luokan 3 sivutuotetta ovat esimerkiksi entiset eläinperäiset elintarvikkeet ja elintarvikkeet, joita ei ole tarkoitettu ihmisravinnoksi kaupallisista syistä tai sellaisten valmistuksessa tai pakkauksessa esiintyneiden ongelmien tai muiden vikojen vuoksi, jotka eivät aiheuta vaaraa ihmisille tai eläimille. Myös päiväykseltään vanhentuneet elintarvikkeet ovat lähtökohtaisesti luokan 3 sivutuotetta.

5.3.1 Liha-alan laitokset

Liha-alan laitoksessa luokan 3 sivutuotteita ovat esimerkiksi:

- lihantarkastuksessa hyväksytyt teuraseläinten osat, joita ei käytetä elintarvikkeena

- lihentarkastuksessa hyväksytyjen ruhojen ne hylätyt osat ja elimet, joissa ei ole merkkejä ihmisiin tai eläimiin tarttuvista taudeista, esimerkiksi lihentarkastuksessa hylätyt likaantuneet osat, verenlaskukohtaa ympäröivät muuttuneet kudokset, vertymät ja ruhjeet
- elimet, ruhot, tai ruhonosat, jotka on lihentarkastuksessa hylätty korkean kokonaisbakteeripitoisuuden vuoksi
- eläinten elävänä tarkastuksessa (*ante mortem*) hyväksytyjen eläinten veri, rasvakudos, vuodat, nahat, sorkat, kaviot, sarvet, sianharjakset, höyhenet ja sulat, siipikarjan päät
- elintarvikkeiden käsittelyssä ja valmistuksessa syntyvät sivutuotteet, kuten prosessin aikana lattialle pudonneet tuotteet

Ante mortem -tarkastuksessa hyväksytyjen ja BSE-taudin varalta tutkittaviksi määrättyjen nautaeläinten sivutuotteet ovat luokkaa 3 vasta kun BSE-pikatestitulok on osoittautunut negatiiviseksi.

5.3.2 Maito-alan laitokset

Maitoalan laitoksissa luokan 3 sivutuotteita ovat esimerkiksi:

- hylätty raakamaito (esimerkiksi haju-, maku- tai ulkonäkövirhe tai korkea bakteeri- tai solupitoisuus)
- maidon ja maitopohjaisten tuotteiden valmistuksessa syntyvät tuotteet, joita ei ole tarkoitettu ihmisravinnoksi, kuten hera ja tuoteajojen aloitus- ja lopetuserät (maustetut jogurtit, jäätelömassa ja tuotekehityksen koe-erät)
- maidon jalostuksessa separaattoreihin ja linkoihin jäänyt aines
- laitoksessa hylätty tai laitokseen palautettu maito ja maitopohjainen tuote, joka on vanhentunut tai virheellistä, kuten juustot, joiden kypsymisessä on tapahtunut virhe
- juuston valmistuksessa syntyvä hera, jolle ei ole käyttöä

5.3.3 Kala-alan laitokset

Kala-alan laitoksissa luokan 3 sivutuotteita ovat esimerkiksi:

- tuoreet kalat ja kalanosat, joita ei käytetä elintarvikkeeksi, kuten perkuujätteet

5.3.4 Munapakkaamot ja munatuotteita valmistavat laitokset

Munapakkaamoissa ja munatuotteita valmistavissa laitoksissa luokan 3 sivutuotteita ovat esimerkiksi:

- munat ja munankuoret, jotka ovat peräisin sellaisista eläimistä, joissa ei ole ilmennyt merkkejä kyseisen aineksen välityksellä ihmisiin tai eläimiin tarttuvista taudeista
- munajäte, joka on peräisin pastörintikäsitteilyä varten maahantuoduista munista
- munien kuoret ja säröisyyden, rikkoontumisen, verisyyden, likaantumisen tai muun vastaavan syyn takia hylätyt munat sekä muu vastaava munajäte
- munavalmisteet, joiden orgaanisten happojen (maitohappo tai butyyrihappo) pitoisuudet ylittävät lainsäädännössä sallitun tason
- munankuorista keskipakoisvoiman avulla saatu munajäte

5.4 Sivutuotteiden erottaminen jätevedestä

Sivutuoteasetus (EY) N:o 1069/2009 art. 8 e, 9 b ja 27 c

Sivutuoteasetuksen täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 142/2011 Liite IV luku I jakso 2

Laitoksen kaikissa tiloissa, joissa käsitellään eläinperäisiä elintarvikkeita, on estettävä eläinperäisen aineksen joutuminen jäteveeteen esimerkiksi siivilällä, välpällä tai seulalla. Erikseen määriteltyä riskiainesta poistavien teurastamoiden ja leikkaamoiden jäteveden esikäsitteilyprosessissa tulee olla siivilä tai muu vastaava laitteisto, jonka silmäkoko on korkeintaan kuusi millimetriä. Muiden teurastamoiden ja elintarvikealan laitosten siiviläkoko ei ole lainsäädännössä erikseen määritelty. Jauhaminen, liotus tai muu käsittely, joka voisi helpottaa kiintoaineiden kulkeutumista jäteveeteen, on kiellettyä.

Jätevedestä talteen otettu eläinperäinen kiintoaineksi on käsiteltävä tapauksen mukaan joko luokan 1, 2 tai 3 sivutuotteena ja hävitettävä sivutuoteasetuksen mukaisesti. Jos laitoksen jäteveden käsittelyyn ei kuulu edellä mainittua kiintoaineiden erottamista, tulee kaikki rasvanerotuskaivoon tai sakokaivoon jäänyt jätevesiliete käsitellä sivutuotteena.

Veren ja maidon hävittäminen jäteveden mukana on kiellettyä.

Sivutuotelainsäädäntö kuitenkin sallii pienissä maitoalan laitoksissa pastöroidusta maidosta tapahtuvassa juuston valmistuksessa syntyneen hera laskemisen viemäriin jäteveden puhdistamolle käsiteltäväksi, mikäli ympäristöviranomaiset ja paikallinen

vesi- ja viemärilaitos sallivat tämän. Viemäriin lasketusta heran määrästä tulee pitää kirjaa ja tarvittaessa esittää kirjanpito valvontaviranomaiselle.

Elintarvikealan toimijan tulee laitoksen omavalvonnassa määritellä miten ja missä vaiheessa laitoksen jätevesien käsittelyprosessia eläinperäisen aines erotetaan jätevedestä.

6 SIVUTUOTTEIDEN KERÄÄMINEN, MERKITSEMINEN JA SÄILYTYS LAITOKSESSA

*Sivutuoteasetus (EY) N:o 1069/2009 21, 22 ja 26 artiklat
Sivutuoteasetuksen täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 142/2011 Liite VIII
Laitosasetus 795/2014 liite 1 luku 1*

6.1 Sivutuotteiden kerääminen

Laitoksessa on oltava hygieeninen sivutuotteiden poistojärjestelmä. Sivutuotteet on poistettava mahdollisimman nopeasti erityisesti tiloista, joissa käsitellään suojaamattomia elintarvikkeita. Elintarvikealan toimijan on varmistettava, että eri luokkiin kuuluvat sivutuotteet säilyvät tunnistettavissa (merkitään laitoksessa tunnistettavalla tavalla) ja pidetään erillään sekä toisistaan että elintarvikkeista keräämisen aikana.

Elintarvikkeeksi kelpaava aines muuttuu sivutuotteeksi siinä vaiheessa, kun elintarvikealan toimija päättää, että elintarviketta ei käytetä ihmisravinnoksi. Tuotetta on siis käsiteltävä laitoksessa sivutuotteena myös silloin, kun se olisi laadultaan elintarvikkeeksi kelpaavaa, jos toimija on tehnyt päätöksen siitä, että tuotetta ei ole tarkoitettu ihmisravinnoksi.

Elintarvikkeiden ja sivutuotteiden keräämiseen, käsittelyyn, pakkaamiseen ja säilytykseen tulee olla laitoksessa erilliset tilat/alueet ja eri työvälineet. TSE-riskiainees on aina kerättävä erikseen merkittyihin astioihin ja värjättävä, ja kaikkea ainesta mikä siihen yhdistetään, on sen jälkeen käsiteltävä kuten TSE-riskiainesta. TSE-riskiaineeseen värjämisestä ja muusta käsittelemisestä on ohjeistettu tarkemmin Ruokaviraston ohjeessa "TSE-toimenpiteet laitoksissa". Ohje löytyy osoitteesta [Ruokavirasto > Asiointi > Oppaat ja lomakkeet > Yritykset > Elintarvikeala > Laitokset > Liha](#)

Eri luokkiin kuuluvien tai eri määränpähän lähtevien sivutuotteiden keräämiseen ja säilytykseen tarkoitetut astiat tulee merkitä laitoksessa tunnistettavalla tavalla kuten värillä, tekstillä, koodilla tai astiatyypillä.

Esimerkki: Luokan 1 aines kerätään sinisellä merkittyihin astioihin, luokan 2 käsittelylaitokseen tarkoitettu aines punaisiin astioihin, luokan 2 turkiseläinrehuksi tarkoitettu aines ruskeisiin astioihin ja luokan 3 aines vihreisiin astioihin.

Eri sivutuoteluokkia voidaan jo kerätessä yhdistää, jos astioiden merkinnät ja niiden tarkoitus sekä eri sivutuoteluokkien ja niiden seosten käsittely on suunniteltu etukäteen, mahdolliset toimintaan liittyvät riskit huomioiden.

Esimerkki: Numerolla 1 merkittyyn astiaan laitetaan luokan 1, 2 ja 3 sivutuotteita, joita kohdellaan tämän jälkeen luokan 1 sivutuotteena. Numerolla 2 merkittyyn astiaan laitetaan luokan 2 ja 3 sivutuotteita, joita kohdellaan tämän jälkeen luokan 2 sivutuotteena.

6.2 Rehukäyttöön kerättävät sivutuotteet

Luokan 2 sivutuotteita voidaan soveltuvin osin kerätä ja käyttää turkiseläinten, tarhakoirien, eläintarhaeläinten ja kalansyötiksi kasvatettavien toukkien ruokintaan. Luokan 3 sivutuotteita voidaan edellä mainittujen lisäksi kerätä ja käyttää lemmikkieläinten ruokintaan tai joiltain osin elintarviketuotantoeläinten ruokintaan. Pelkkä sivutuoteluokka ei kuitenkaan takaa sivutuotteen rehukelpoisuutta, vaan rehukelpoisuus riippuu myös siitä, miten sivutuotetta käsitellään vastaanottavassa laitoksessa. Myös muut, eri eläinlajien ruokintaan liittyvät rajoitukset on otettava huomioon. Toimijan on otettava tämä huomioon sivutuotteiden lajittelussa, merkitsemisessä, keräämisessä, säilyttämisessä ja kuljetuksessa toimittaessaan sivutuotteita rehukäyttöön.

Rehukäyttöön kerättävät, kuten myös käsittelylaitoksiin toimitettavat luokan 2 ja 3 sivutuotteet on kerättävä erillisiin, toisistaan poikkeavalla tavalla merkittyihin astioihin. Jos sivutuoteluokkia sekoitetaan keskenään, koko seoksen luokka määräytyy alemman luokan mukaisesti ja astia on merkittävä sen mukaisesti.

Esimerkki: Turkiseläinrehu kerätään ruskealla (voi sisältää luokkia 2 ja 3, merkitään luokan 2 merkinnöillä), lemmikkieläinrehu vihreällä (vain luokkaa 3) ja käsittelylaitokseen lähetettävät luokan 2 sivutuotteet punaisella merkittyihin astioihin.

Rehukäyttöön tarkoitetut käsittelemättömät sivutuotteet on säilytettävä jäädytettynä tai jäädytettynä, jos niitä ei käsitellä (esim. kuumennus, hapotus) 24 tunnin kuluessa. Jos sivutuotteita toimitetaan raa'an lemmikkieläinten ruoan raaka-aineeksi, sivutuotteet on käytännössä jäädytettävä välittömästi, jotta niiden rehukelpoisuus säilyy.

Jos laitoksessa pakataan luokan 3 sivutuotteita lemmikkieläinten rehun raaka-aineeksi, toiminta ei saa aiheuttaa vaaraa elintarvikkeille. Sivutuotteiden käsittelyyn ja pakkaamiseen tulee olla työvälit, joita ei käytetä elintarvikkeiden käsittelyyn ja pakkaamiseen. Pakkaaminen tulisi tehdä tähän tarkoitukseen varatussa tilassa tai erillisellä alueella. Pakkaukset tulee merkitä asianmukaisesti (katso myös ohjeen kohta 7.1). Pakkauksissa ei saa käyttää laitoksen tunnistusmerkkiä.

Jos laitoksessa valmistetaan kuluttajapakattua lemmikkieläinten ruokaa, jota toimitetaan vähittäismyyntiin, toiminnalle on haettava sivutuoteasetuksen mukainen hyväksyntä Ruokavirastosta. Lisätietoa sivutuotteiden rehukäytöstä on Ruokaviraston ohjeissa "Sivutuotteiden toimittaminen rehukäyttöön liha- ja kala-alan laitoksista", "Keräyskeskusten vaatimukset", "Lemmikkieläinten ruokia eläinperäisistä aineksista valmistavien laitosten vaatimukset", "Sivutuotteet turkiseläinrehussa" ja "Koirien ja kissojen eläinperäinen raakaruoka". Ohjeet löytyvät osoitteesta [Ruokavirasto > Asiointi > Oppaat ja lomakkeet > Yritykset > Rehualan ohjeet ja lomakkeet](#)

Tarkempia tietoja voi kysyä myös osoitteesta rehukyselyt@ruokavirasto.fi.

6.3 Sivutuotteiden säilyttäminen ennen kuljetusta

Eläimistä saatavien sivutuotteiden käsittely, jalostus ja varastointi elintarvikealan laitoksissa on tehtävä ristikontaminaation estävissä olosuhteissa ja tarvittaessa laitoksen tätä varten osoitetussa osassa. Sivutuotteet on säilytettävä laitoksessa erillään elintarvikkeista, eikä niiden säilytys saa aiheuttaa hygieenistä haittaa. Elintarvikealan toimijan on huolehdittava, että eri luokkiin kuuluvat sivutuotteet ovat tunnistettavissa ja pidetään toisistaan erillään säilytyksen aikana.

Jos sivutuotteita ei kuljeteta laitoksesta pois päivittäin, niitä varten on hyvä olla erillinen jäädytetty ja tarvittaessa lukittava tila. Säilytysastioiden ja -pakkausten on oltava tiiviitä ja ehjiä. Säilytykseen käytetyn astian, säiliön tai kontin tulee olla asianmukaisesti merkitty. Säiliötä tai konttia ei saa täyttää niin täyteen, että kantta ei voida sulkea. Astian, säiliön tai kontin on oltava helposti puhdistettavissa. Sadeveden pääsy sivutuotteiden keräilyastiaan, säiliöön tai konttiin sekä mahdollisen

valumaveden pääsy sieltä pois on estettävä, samoin kuin tuhoeläinten pääsy sivutuotteiden säilytysastioihin.

Jos sivutuotteita joudutaan säilyttämään laitoksen alueella pidempään, on huolehdittava siitä, että säilytys ei aiheuta haju- tai muita terveyshaittoja.

Kuluttajapakkauksissa olevia entisiä eläinperäisiä elintarvikkeita ja rehuksi pakattuja luokan 3 sivutuotteita voidaan säilyttää niiden pois kuljettamiseen saakka laitoksen pakattujen elintarvikkeiden varastointiin käytetyissä tiloissa, jos sivutuotteet on pakattu siten, että ne eivät aiheuta vaaraa elintarvikkeille. Pakkausten tulee olla merkittyjä siten, ettei niitä voida sekoittaa elintarvikkeisiin. Pakkaukset tulee säilyttää riittävän erillään elintarvikkeista, jotta elintarvikkeet voidaan suojata saastumiselta.

Esimerkki: Jos eläinperäiset elintarvikkeet vanhenevat varastoinnin aikana, tulee niitä käsitellä sivutuotteena. Tuotteita voidaan säilyttää elintarvikkeiden varastointiin tarkoitetuissa tiloissa, mutta pakkauksista tulee poistaa/tehdä lukukelvottomiksi tunnistusmerkit. Vanhentuneet tuotteet lähetetään laitoksesta sivutuotteena, vaikka kyseessä olisi ainoastaan elintarvikkeiden varastointiin hyväksytty laitos. Laitoksen omavalvontasuunnitelmassa tulee olla etukäteen määritellyinä toimintaohjeet elintarvikkeiden varastoinnissa tapahtuvien poikkeustilanteiden varalle (mm. mitä tehdään päiväykseltään vanhentuneille elintarvikkeille). Laitoksen on selvitettävä, mihin käyttöön ja mille toimijoille vanhentuneita elintarvikkeita saa toimittaa.

6.4 Elintarvikegelatiinin tai -kollageenin raaka-aineeksi käytettävien vuotien ja nahkojen käsittely ja säilytys

Eläinperäisten elintarvikkeiden hygienia-asetus (EY) N:o 853/2004 liite III, XIV ja XV jaksot

Elintarvikeraaka-aineeksi käytettävien luokan 3 vuotien ja nahkojen tulee olla peräisin eläimistä, joiden ruho on hyväksytty *ante-* ja *post mortem* -tarkastuksessa. Jos eläimeltä, jonka vuota aiotaan käyttää elintarvikeraaka-aineena, on edellytetty TSE- testausta, testituloksen on oltava negatiivinen.

Elintarvikeraaka-aineeksi tarkoitetut vuodat ja nahat on säilytettävä laitoksessa erillään elintarvikkeista ja muista sivutuotteista. Nahkojen ja vuotien säilytykseen tarkoitettussa tilassa on oltava helposti puhdistettavat ja desinfioitavat kovat lattiat ja sileät seinät. Tila on pidettävä puhtaana ja riittävän hyvässä kunnossa raaka-aineiden saastumisen estämiseksi. Jos vuotia tai nahkoja ei käsitellä tai lähetetä eteenpäin 24 tunnin kuluessa teurastuksesta, ne on säilytettävä jäähdytettyinä. Käsittelyksi

luetaan suolaaminen, kuivaaminen, kalkitseminen sekä emäksellä tai hapolla käsitteleminen.

Kun elintarvikegelatiinin ja -kollageenin valmistukseen tarkoitettuja raaka-aineita kuljetetaan sivutuoteasetuksen mukaisesti hyväksytyyn väliasteen laitokseen, tekniseen laitokseen tai elintarvikelain mukaiseen gelatiinin tai kollageenin jalostuslaitokseen, niiden mukana on oltava eläinperäisten elintarvikkeiden hygienia-asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteen III lisäyksen mukainen kaupallinen asiakirja. Lähettävän laitoksen tulee lisäksi varmistaa, että vastaanottavalla laitoksella on asetuksen (EY) 853/2004 mukainen erityinen lupa elintarvikeraaka-aineeksi tarkoitettujen vuotien ja nahkojen varastointiin tai käsittelyyn, jos vastaanottava laitos on sivutuoteasetuksen mukaisesti hyväksytty väliasteen laitos tai tekninen laitos.

Elintarvikeraaka-aineeksi tarkoitettut vuodat ja nahat on kuljetettava erillään muuhun käyttöön tarkoitetuista sivutuotteista. Tarvittaessa kuljetusvälineen on oltava jäähdytetty. Vuotaa tai nahkaa ei tarvitse merkitä laitoksen tunnustusmerkillä.

6.5 Sivutuotteiden keräämisessä ja kuljetuksessa käytettävät pakkausmateriaalit

*Sivuoteasetuksen täytäntöönpanoasetus (EY) N:o 142/2010 Liite VIII, I luku
Yleinen hygienia-asetus (EY) N:o 852/2004 liite II, VI luku*

Sivutuotteiden keräämiseen ja kuljetukseen käytetyt astiat ja säiliöt, entisten eläinperäisten elintarvikkeiden kääreet ja pakkaukset sekä sivutuotteiden kuljetuksissa mahdollisesti tarvittavat pakkausmateriaalit voidaan käytöstä poistettaessa käsitellä sekajätteenä. Pakkausmateriaalit tulee tarvittaessa puhdistaa ja/tai desinfioida ennen niiden poistamista käytöstä. Poikkeustapauksissa, kuten eläintautien hävittämis- tai torjuntatoimenpiteiden yhteydessä, toimivaltainen viranomais voi antaa lisämääräyksiä ja -ohjeita sivutuotteiden kanssa kosketuksiin joutuvien materiaalien hävittämisestä.

7 SIVUTUOTTEIDEN KULJETUKSELLE ASETETUT VAATIMUKSET

Sivutuoteasetus (EY) N:o 1069/2009 21-22 artiklat

Sivutuoteasetuksen täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 142/2011 17 artikla; liite VIII, I ja II luvut

Yleinen hygienia-asetus (EY) N:o 853/2004 liite II, IV luku

Rehuhygienia-asetus (EU) 183/2005, liite II

7.1 Kuljetuskalusto ja tunnistemerkinnyt

Luokkien 1, 2 ja 3 eläimistä saatavat sivutuotteet on säilytettävä tunnistettavissa ja erillään toisistaan ja elintarvikkeista koko kuljetuksen ajan. Jos kuljetetaan rehuiksi käytettäviä sivutuotteita, jotka vaativat kylmäkuljetuksen, on huolehdittava asianmukaisen lämpötilan säilymisestä kuljetuksessa.

Sivutuotteiden kuljetuksen aikana ajoneuvoon, säiliöön, pakkaukseen tai muuhun pakkausmateriaaliin on merkittävä sivutuotteiden luokka sekä kyseisen luokan merkintäteksti seuraavasti:

- luokan 1 aineksen osalta teksti: "Ainoastaan hävitettäväksi"
- sellaisen luokan 2 aineksen osalta, joka kuljetetaan luokan 2 hyväksytyyn käsittelylaitokseen, teksti: "Ei eläinten ruokintaan"
- luokan 2 lanta ja ruuansulatuskanavan sisältö merkitään tekstillä: "Lantaa"
- sellaisen luokan 2 aineksen osalta, jota saa käyttää turkiseläinten, eläintarha-eläinten, sirkuseläinten, matelijoiden, petolintujen, luonnonvaraisten eläinten, tarhakoirien tai kalansyötiksi kasvatettujen toukkien ruokintaan, teksti: "ko. eläimen ruokintaan", esimerkiksi "Turkiseläinten ruokintaan" tai "Eläintarhaeläinten ruokintaan"
- luokan 3 aineksen osalta teksti: "Ei ihmisravinnoksi"

Kuljetettaessa eläimistä saatavia elintarvikkeita, joita ei ole enää tarkoitettu elintarvikekäyttöön, on huolehdittava siitä, että pakkauksista poistetaan terveys- tai tunnistusmerkki tai tehdään se lukukelvottomaksi. Lisäksi on huolehdittava siitä, että tuotteet merkitään edellä mainituilla sivutuotemerkinnoilla, jotta niitä ei sekoiteta epähuomiossa syötäväksi kelpaaviin elintarvikkeisiin.

Sivutuotteet on kerättävä tiiviisiin, suljettuihin pakkauksiin tai katettuihin tiiviisiin säiliöihin tai ajoneuvoihin ja kuljetettava niissä. Uudelleen käytettäviä säiliöitä tai kontteja voidaan käyttää sivutuotteiden kuljetuksessa vain siinä tapauksessa, ettei niistä aiheudu ihmisiin tai eläimiin tarttuvien tautien leviämistä. Uudelleen käytettävät välineet ja kalusto, jotka joutuvat kosketuksiin suoraan sivutuotteiden

kanssa, on puhdistettava jokaisen käyttökerran jälkeen. Kaluston on oltava riittävän puhdas ja kuiva ennen käyttöä.

Luokan 1 säiliöitä tai kontteja ei saa käyttää muuhun kuin luokan 1 sivutuotteiden kuljetukseen. Luokan 2 säiliötä voidaan käyttää riittävän pesun, desinfioinnin ja kuivatuksen jälkeen luokan 3 sivutuotteiden kuljetukseen, jos huolehditaan puhdistuksen lisäksi oikeista merkinnöistä.

Esimerkki: Astiassa kuljetetaan luokan 2 sivutuotetta. Kuljetuksen jälkeen astia pestään, desinfioidaan ja kuivataan siten, että on varmistettu, että luokan 2 sivutuotteessa olleet mahdolliset taudinaiheuttajat ovat kuolleet. Astiaan vaihdetaan merkintä: luokka 3, ei ihmisravinnoksi. Tämän jälkeen astiassa voidaan kuljettaa luokan 3 sivutuotetta.

Jos sivutuotteita kuljetetaan laitoksesta toiseen EU-jäsenvaltioon, luokan 1 sivutuotteet on merkittävä mustalla värillä, luokan 2 sivutuotteiden astiat tai etiketit on merkittävä keltaisella ja luokan 3 sivutuotteiden astiat tai etiketit vihreällä värillä. Kuljetusastioissa käytetyt merkinnät ja värikoodit eivät saa sekoittaa edellä mainittua värijärjestelmää, vaikka sivutuotteita ei kuljeteta pois Suomesta. Siten esimerkiksi TSE-riskiainesta ei saa kuljettaa vihreällä tai keltaisella värillä merkityssä astiassa. Lisätietoa sisämarkkinakaupasta luvussa 7.4.

Sivutuotteita sisältäviä astioita, säiliötä tai kontteja tulee säilyttää eri paikassa kuin muita jätteitä tai niissä on oltava selkeä merkintä ”ei sekajätteeseen”, jotta sivutuotteita sisältäviä astioita ei vahingossa tyhjennetä jäteautojen käyntien yhteydessä muun jätteen joukkoon.

Riskiltään vähäisten, luokan 3 sivutuotteiden kuljettaminen samassa kuljetuksessa samaan aikaan elintarvikkeiden kanssa on mahdollista, kunhan nämä pidetään toisistaan selvästi erillään. Elintarvikekuljetuksesta vastuussa olevan tahon on yhdessä sivutuotekuljetuksesta vastaavan toiminnanharjoittajan kanssa arvioitava kuljetustapahtumaa kokonaisuutena siihen liittyvien mahdollisten riskien osalta. Sivutuotteita ei saa kuljettaa elintarvikkeiden kanssa samassa kuljetuksessa eikä elintarvikkeiden kuljetukseen tarkoitetulla ajoneuvolla, jos riski elintarvikkeiden saastumiselle on olemassa.

Elintarvikkeiden kuljetuksesta vastaavan toiminnanharjoittajan vastuulla on varmistaa, että kuljetettavat tuotteet pidetään selvästi erillään toisistaan. Elintarvikkeille ei saa aiheutua saastumisriskiä kuljetusprosessin missään vaiheessa. Jos katsotaan, että elintarvikkeiden saastumisvaaraa ei ole, on toiminnanharjoittajalla oltava kuitenkin järjestelmä toimintaan liittyvien mahdollisten riskien hallitsemiseksi. Toiminnanharjoittajan on nimettävä

vastuuhenkilöt sekä annettava työntekijöille tarvittavat menettelyohjeet. Viime kädessä sen, onko sivutuotteita ja elintarvikkeita mahdollista kuljettaa samassa kuljetuksessa, ratkaisee elintarvikkeiden kuljetuksesta vastaavan toimijan valvontaviranomainen.

7.2 Sivutuotteiden kuljettajien ja kuljetusliikkeiden rekisteröinti

Sivutuoteasetus (EY) N:o 1069/2009 23 artikla

Sivutuoteasetuksen täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 142/2010 liite IX, IV luku 3 kohta

Sivutuotelaki 517/2015 34 §

Rehuhygienia-asetus (EY) N:o 183/2005, 9 artikla

Sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita kuljettavilta kuljetusliikkeiltä vaaditaan sivutuoteasetuksen mukainen rekisteröinti, kun ne kuljettavat sivutuotteita sivutuoteasetuksen mukaisesti hyväksytyihin tai rekisteröityihin käsittelylaitoksiin, väliasteenlaitoksiin, varastointilaitoksiin, teknisiin laitoksiin tai tilarehustamoihin.

Kuljetusliikkeet, joilta ei vaadita sivutuoteasetuksen mukaista rekisteröintiä:

- kuljetusliikkeet, jotka kuljettavat sivutuotteita ainoastaan rehukäyttöön rehusekoittamoille, lemmikkiruokalaitoksille tai keräyskeskuksille, jos kuljetusliike on rekisteröity rehuhygienia-asetuksen (EY) 183/2005 mukaisesti rehualan toimijaksi
- kuljetusliikkeet, jotka kuljettavat sivutuotteita ainoastaan jätteenpolttolaitoksiin, kaatopaikoille, biokaasulaitoksiin tai kompostointilaitoksiin, jos kuljetusliike on rekisteröity jätehuoltorekisteriin jätelain (646/2011) 94 §:n nojalla

Jos kuljetusliike on rekisteröity rehualan toimijaksi rehuja kuljettavana toimijana tai jätehuoltorekisteriin jätteen kuljettajana, mutta kuljettaa lisäksi sivutuotteita tämän luvun ensimmäisessä kappaleessa lueteltuihin kohteisiin, vaaditaan kuljetusliikkeeltä lisäksi sivutuoteasetuksen mukainen rekisteröinti.

Sivutuoteasetuksen mukaista rekisteröintiä ei vaadita erikseen toimijoilta, jotka on hyväksytty sivutuoteasetuksen 24 artiklan tai elintarvikelain mukaan ja jotka kuljettavat sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita sivutoimenaan hyväksytyin laitoksen lukuun.

Elintarvikealan laitoksesta saa luovuttaa sivutuotteita kuljettavaksi vain rekisteröityneelle kuljettajalle tai kuljetusyritykselle. Kuljetusliikkeiden rekisteröinnin edellytyksistä säädetään sivutuoteasetuksen täytäntöönpanoasetuksen (EU) 142/2011 liitteen IX, luvun IV kohdassa 3.

Ruokavirasto rekisteröi sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita kuljettavat kuljetusliikkeet.

7.3 Jäljitettävyyksivaatimukset, kaupalliset asiakirjat ja kirjanpito

Sivutuoteasetus (EY) N:o 1069/2009 21-22 artiklat

Sivutuoteasetuksen täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 142/2011 liite VIII, III luku

MMMa 783/2015 eläimistä saatavista sivutuotteista 4 §

Rehujen markkinoillaesattamisasetus (EY) N:o 767/2009, 11-16 artiklat

Sivutuotteiden on aina oltava jäljitettävissä. Sivutuotteita lähettävän toiminnanharjoittajan vastuulla on varmistaa, että sivutuotteiden vastaanottajalla on oikeus kyseisten sivutuotteiden vastaanottamiseen ja käsittelyyn.

Sivutuotteita lähettävän toiminnanharjoittajan vastuulla on laatia sivutuotteiden kuljetuksen mukaan kaupallinen asiakirja (rahtikirja, lähete, tms.), josta ilmenee lähetystä koskevat tiedot. Sivutuotteita lähettävien, kuljettavien ja vastaanottavien toimijoiden on pidettävä kirjaa sivutuotelähetyksistä ja niihin liittyvistä kaupallisista asiakirjoista ja terveystodistuksista. Tämä kirjanpito vaatimus voidaan täyttää säilyttämällä kuljetusta varten laadittujen kaupallisten asiakirjojen jäljennökset.

Kaupallinen asiakirja voidaan laatia käyttämällä sähköistä järjestelmää, jolloin se on oltava tarkastettavissa lähettävässä laitoksessa, kuljetusliikkeessä ja määräpaikassa. Paperisena laaditut kaupalliset asiakirjat laaditaan kolmena kappaleena (alkuperäiskappale ja kaksi jäljennöstä). Alkuperäiskappale kuljetetaan lähetysten mukana lopulliseen määräpaikkaan, jäljennökset jäävät lähettävälle laitokselle ja kuljetusliikkeelle. Kaupallisia asiakirjoja on säilytettävä vähintään kaksi vuotta.

Kaupallisesta asiakirjasta tulee ilmetä seuraavat tiedot:

- lähetyspäivämäärä
- lähettävän laitoksen nimi ja osoite sekä hyväksyntä- tai rekisteröintinumero
- kuljettajan tai kuljetusliikkeen nimi, osoite ja rekisteröintinumero
- vastaanottajan, esimerkiksi vastaanottavan laitoksen, nimi ja osoite sekä hyväksyntä- tai rekisteröintinumero
- aineksen kuvaus ja ohjeen kohdassa 7.1 kuvatut merkintätiedot, sekä
 - luokan 3 aineksen ja siitä johdettujen tuotteiden osalta eläinlajit, joista aines on peräisin, silloin kun luokan 3 aines lähetetään rehukäyttöön tai käsittelylaitokseen

- maitopohjaisten rehujen kaupallisessa asiakirjassa tulee aineksen kuvauksessa ilmoittaa käsittelymenetelmä sekä onko käsittelymenetelmä kohdan a mukainen, kohdan b mukainen³ vai käsittelemätön.
- aineksen määrä (esimerkiksi arvioitu paino tai tilavuus)
- ainekselle jo tehdyt käsittelyt, esim. TSE-riskiaineen värjääminen tai turkiseläinten rehuksi tarkoitettujen sivutuotteiden hapotus

Tämän ohjeen liitteenä on malleja asiakirjoista, joita voidaan käyttää lähetettäessä luokkien 1, 2 ja 3 sivutuotteita kotimaassa. Asiakirjat voidaan myös laatia ja allekirjoittaa/kuitata sähköisesti.

Rehuksi toimitettavien maitopohjaisten sivutuotteiden pakkausmerkintöjen tai irtorehun saateasiakirjojen tulee täyttää myös rehulain vaatimukset (mm. rehujen markkinoillesaattamisasetus (EY) N:o 767/2009).

7.4 Sivutuotteiden sisämarkkinakauppa

Sivutuoteasetus (EY) N:o 1069/2009 48 artikla

Sivutuoteasetuksen täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 142/2011 liite VIII; liite XVI, III luku 10 jakso

Sivutuotelaki 517/2015 39-40, 74 §

TSE-asetus (EY) N:o 999/2001 liite V, 3 kohta

Jos sivutuotteita toimitetaan toisiin jäsenvaltioihin, tuotteet tulee toimittaa suoraan sivutuoteasetuksen mukaisesti hyväksytyyn tai rekisteröityyn määräpaikkalaitokseen. Tuotteiden mukana on oltava virallisen mallin mukainen kaupallinen asiakirja. Sisämarkkinakaupassa käytettävän kaupallisen asiakirjan malli on asetuksen (EU) N:o 421/2011 liitteen VIII luvussa III ja malli löytyy myös Traces-järjestelmästä.

Luokkiin 1 ja 2 kuuluvia sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita saa viedä muihin jäsenvaltioihin, jos määränpäänä oleva jäsenvaltio on antanut tuontiin luvan (ns. art. 48 mukainen lupa). Luokkaan 3 kuuluvan käsitellyn eläinvalkuaisen sekä luokkaan 1 ja 2 kuuluvien sivutuotteiden lähettämisestä toiseen jäsenvaltioon on ilmoitettava TRACES -järjestelmän välityksellä. Kaupallisen asiakirjan tekemisestä TRACES -

³ Sivutuoteasetuksen täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 142/2011 liitteen X luvun II jakson 4 osan II kohdan 3 alakohdat a ja b

järjestelmään on ohjeistettu tarkemmin Ruokaviraston (entinen Evira) ohjeessa ”Kaupallisen asiakirjan (DOCOM) tekeminen TRACES-järjestelmään siirrettäessä eläimistä saatavia sivutuotteita EU-maiden, Norjan tai Sveitsin välillä”. Ohje löytyy osoitteesta [Ruokavirasto > Asiointi > Oppaat ja lomakkeet > Yritykset > Eläinala > Sivutuotteiden lomakkeet](#)

Sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden sisämarkkinakaupassa tulee noudattaa sivutuoteasetuksessa esimerkiksi kuljetukselle, varastoinnille ja kirjanpidolle asetettuja vaatimuksia. Sivutuotteet on merkittävä sivutuoteasetuksen mukaisilla väreillä. TSE-riskiaine on värjättävä mustalla värillä. Sivutuotteiden kuljetuksessa käytetyt pakkaukset, säiliöt tai ajoneuvot on merkittävä mustalla värillä, jos kuljetetaan luokan 1 sivutuotetta; keltaisella värillä, jos kuljetetaan luokan 2 sivutuotetta ja vihreällä värillä, jos kuljetetaan luokan 3 sivutuotetta.

8 SIVUTUOTEMÄÄRIEN SEURANTA

Sivutuoteasetus (EY) N:o 1069/2009 22 artikla
Sivutuoteasetuksen täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 142/2011 liite VIII, III luku
MMMa 7/EEO/2009 teurastamoita ja leikkaamoita koskevista TSE-tauteihin liittyvistä toimenpiteistä 9-11 §
Rehulaki 86/2008, 18 §

Toimijan on pidettävä kirjaa vähintään seuraavista asioista:

- mitä sivutuotteita toiminnassa muodostuu
- kuinka paljon sivutuotteita muodostuu (arvioitu määrä sivutuoteluokittain)
- mihin eri luokkaa olevat sivutuotteet päätyvät

Sivutuotemääriä on myös pystyttävä seuraamaan, jotta määrien odottamattomiin muutoksiin voidaan puuttua.

Rehukäyttöön toimitetut sivutuotteet tulee ilmoittaa Ruokavirastoon vuosittain. Vuosi-ilmoituslomakkeet löytyvät Ruokaviraston kotisivuilta osoitteesta [Ruokavirasto > Asiointi > Oppaat ja lomakkeet > Yritykset > Rehualan ohjeet ja lomakkeet > Rehualan lomakkeet](#).

Teurastamoissa sekä toimijan että valvojan olisi tehtävä ristiintarkastuksia sen varmistamiseksi, että tuotettujen eri luokan sivutuotteiden määrä täsmää teurastusmäärien ja teurastamosta lähetettyjen sivutuotteiden määrän kanssa.

Ristiintarkastuksia olisi tehtävä myös laitoksesta lähetetyksi ilmoitettujen ja käsittelylaitoksissa vastaanotetuksi ilmoitettujen sivutuotemäärien välillä.

Valvontaviranomaisen on tarkastettava sivutuotteiden määriä ja koostumusta, laitoksen toteamia poikkeamia toiminnassaan, laitoksen toteuttamia korjaavia toimenpiteitä sekä kirjanpitoa.

9 SIVUTUOTTEIDEN JATKOKÄSITTELY JA HÄVITTÄMINEN

*Sivutuoteasetus (EY) N:o 1069/2009 11–20 artiklat
Sivutuoteasetuksen täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 142/2011
Sivutuotelaki 517/2015 2 ja 3 luvut
MMM:n 783/2015 eläimistä saatavista sivutuotteista*

Eri luokkiin kuuluvien aineiden hyödyntämis- ja hävittämismahdollisuudet on kuvattu erityisesti sivutuoteasetuksen artikloissa 11–20 ja sivutuotelain 2 ja 3 luvuissa. Myös sivutuoteasetuksen täytäntöönpanoasetuksessa on annettu sivutuotteiden käyttöä ja hävittämistä koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä.

Ruokavirasto ylläpitää kotisivuillaan luettelo sivutuoteasetuksen mukaisista laitoksista ([Ruokavirasto > Yritykset > Eläinlääkäri > Eläimistä saatavat sivutuotteet > Sivutuotelaitosten hyväksyntä ja rekisteröinti > Hyväksytyjen ja rekisteröityjen laitosten luettelo](#)). Teurastuksen sivutuotteiden hävittäminen polttamalla on kuitenkin mahdollista vain ympäristölupaviranomaisten luvittamissa jätteenpolttolaitoksissa, joita ei ole listattu Ruokaviraston ylläpitämiin luetteluihin.

Tiettyjen luokkaan 2 ja 3 kuuluvien sivutuotteiden käyttö on sallittua myös luonnonvaraisten eläinten ruokintaan eli haaskanpitoon, jos se ei aiheuta terveyshaittaa, ympäristön pilaantumista tai eläintautien leviämisen vaaraa. Luvalliset haaskanpitoaikat on tarkastettava haaskaruokintapaikkarekisteristä esimerkiksi kunnaneläinlääkäriä kautta.

Sivutuotteiden, veri ja maito mukaan lukien, hävittäminen jätevesivirrassa on kielletty. Ne on kerättävä talteen ja käsiteltävä tai hävitettävä sivutuoteasetuksen mukaisesti.

Eri sivutuoteluokkien jatkokäsittelystä ja käytöstä löytyy lisää ohjeistusta Ruokaviraston kotisivuilta osoitteesta [Ruokavirasto > Yritykset > Eläinlääkäri > Eläimistä saatavat sivutuotteet > Sivutuotteiden käyttö ja hävitys](#)

9.1 Luokan 1 aines

Luokan 1 aines on pääsääntöisesti:

- käsiteltävä hyväksytyssä luokan 1 käsittelylaitoksessa, tai
- poltettava jätteenpolttolaitoksessa tai kokonaiset raadot sivutuoteasetuksen mukaisesti hyväksytyssä polttolaitoksessa

Ruokaviraston tai aluehallintoviraston luvalla on poikkeustapauksissa mahdollista hävittää luokan 1 ainesta hautaamalla maahan, toimittamalla hyväksytylle kaatopaikalle tai polttamalla avotulella (sivutuotelaki 517/2015 30 §). Syrjäisille alueille on säädetty tiettyjä hävittämistä koskevia poikkeuksia, joita on käsitelty tarkemmin kohdassa 9.7.

9.2 Luokan 2 aines

Luokan 2 aines on pääsääntöisesti:

- käsiteltävä hyväksytyssä luokan 1 tai 2 käsittelylaitoksessa,
- poltettava hyväksytyssä jätteenpolttolaitoksessa,
- kalaperäisen sivutuotteen osalta muunnettava säilörehuksi, tai
- kompostoitava tai muunnettava biokaasuksi sivutuoteasetuksen mukaisesti hyväksytyssä laitoksessa.

Luokan 2 sivutuotteet on painesteriloitava ennen käsittelyä biokaasu- ja kompostointilaitoksissa. Seuraavien sivutuotteiden painesterilointia ei kuitenkaan vaadita, jos toimivaltainen viranomais ei katso niihin sisältyvän minkään vakavan tartuntataudin leviämiskä:ä:

- lanta tai ruoansulatuskanavasta erotettu ruoansulatuskanavan sisältö voidaan kompostoida tai muuntaa biokaasuksi kansallisesti tai sivutuoteasetuksen mukaisesti hyväksytyssä laitoksessa, tai levittää eläinten pitopaikalla tai lannan luovutus sopimusten mukaisilla tiloilla käsittelemättömänä maahan. Levittämisessä tulee noudattaa terveydensuojelu- ja ympäristölainsäädäntöä. Teurastamoista peräisin olevaa lantaa ei saa levittää käsittelemättömänä peltoon.
- maito, maitoperäinen tuote, tai ternimaito voidaan kompostoida tai muuntaa biokaasuksi kansallisesti tai sivutuoteasetuksen mukaisesti hyväksytyssä laitoksessa, tai levittää eläinten pitopaikalla käsittelemättömänä maahan. Levittämisessä tulee noudattaa terveydensuojelu- ja ympäristölainsäädäntöä.

- munat ja munatuotteet voidaan kompostoida tai muuntaa biokaasuksi kansallisesti tai sivutuoteasetuksen mukaisesti hyväksytyssä laitoksessa,
- kalat ja kaloista saatavat sivutuotteet voidaan kompostoida tai muuntaa biokaasuksi sivutuoteasetuksen mukaisesti hyväksytyssä laitoksessa.

Lisäksi tulee ottaa huomioon, että Ruokaviraston myöntämässä biokaasu- ja kompostointilaitosten hyväksymispäätöksissä on määritelty, mitä sivutuotteita laitoksella on lupa käsitellä. Ennen sivutuotteiden toimittamista biokaasu- tai kompostointilaitokselle on sivutuotteiden tuottajan varmistettava, onko niiden käsittely laitoksella mahdollista.

Osa luokan 2 aineksesta voidaan käyttää turkiseläinten, eläintarhaeläinten, sirkuseläinten, matelijoiden, petolintujen, luonnonvaraisten eläinten, tarhakoirien tai kalansyötiksi kasvatettujen toukkien ruokintaan. Tällöin on kuitenkin varmistettava, että aines on rehukelpoista.

Sivutuotelainsäädännön mukaan osa luokan 2 sivutuotteista voidaan haudata tai toimittaa kaatopaikalle koko maassa (katso myös ohjeen kohta 9.6). Ympäristönsuojeluviranomaiset voivat kuitenkin kieltää hautaamisen tai kaatopaikalle toimittamisen ympäristölainsäädännön nojalla. Syrjäisille alueille säädettyjä hävittämistä koskevia poikkeuksia on käsitelty tarkemmin kohdassa 9.7.

9.3 Luokan 3 aines

Luokan 3 aines on pääsääntöisesti:

- käsiteltävä hyväksytyssä luokan 1 tai 2 tai 3 käsittelylaitoksessa,
- poltettava hyväksytyssä polttolaitoksessa,
- käsiteltävä rekisteröidyssä teknisessä laitoksessa,
- käytettävä raaka-aineena hyväksytyssä lemmikkieläinten ruokia tai muiden eläinten rehuja valmistavassa laitoksessa,
- kalaperäisen sivutuotteen osalta muunnettava säilörehuksi, tai
- kompostoitava tai muunnettava biokaasuksi sivutuoteasetuksen mukaisesti hyväksytyssä laitoksessa.

Seuraavien sivutuotteiden hygienisointia tai pastörointia ei kuitenkaan vaadita, jos toimivaltainen viranomainen ei katso niihin sisältyvän minkään vakavan tartuntataudin leviämiskiä:

- maito, maitopohjainen tuote, maidosta johdettu tuote, ternimaito tai ternimaitotuote voidaan kompostoida tai muuntaa biokaasuksi kansallisesti tai sivutuoteasetuksen mukaisesti hyväksytyssä laitoksessa,
- raakamaito, ternimaito tai niistä johdetut tuotteet voidaan levittää eläinten pitopaikalla käsittelemättömänä maahan. Levittämisessä tulee noudattaa terveydensuojelu- ja ympäristölainsäädäntöä,
- munat ja munatuotteet voidaan kompostoida tai muuntaa biokaasuksi kansallisesti tai sivutuoteasetuksen mukaisesti hyväksytyssä laitoksessa. Ne voidaan myös hävittää jätteenpolttolaitoksessa (katso ohjeen kohta 9.5) tai haudata tai toimittaa kaatopaikalle koko maassa (katso ohjeen kohdat 9.6 ja 9.7). Ympäristönsuojeluviranomaiset voivat kuitenkin kieltää hautaamisen tai kaatopaikalle toimittamisen ympäristölainsäädännön nojalla.

Lisäksi tulee ottaa huomioon, että Ruokaviraston myöntämässä biokaasu- ja kompostointilaitosten hyväksymispäätöksissä on määriteltävä, mitä sivutuotteita laitoksella on lupa käsitellä. Ennen sivutuotteiden toimittamista biokaasu- tai kompostointilaitokselle on sivutuotteiden tuottajan varmistettava, onko niiden käsittely vastaanottavassa laitoksessa mahdollista.

Pastöroidusta maidosta tapahtuvassa juuston valmistuksessa syntyvä hera voidaan pienissä maitoalan laitoksissa laskea viemäriin, mikäli paikallinen vesi- ja viemärilaitos sallii tämän ja hävittämisestä pidetään kirjaa. Määriteltäessä pienen ja suuren maitoalan laitoksen välistä eroa voidaan soveltaa Ruokaviraston ohjetta ”Elintarvikehuoneiston ja kontaktimateriaalitoiminnan riskiluokitus ja elintarvikelainsäädännön mukaisen valvontatarpeen määrittäminen”. Munajäte, joka on peräisin salmonellapositiivisesta parvesta tai sellaisista maahantuoduista munista, joilta ei edellytetä salmonellatodistusta, voidaan käyttää raaka-aineena sellaisissa lannoitevalmisteita valmistavissa, hyväksytyissä laitoksissa, joiden käyttämä käsittelymenetelmä tuhoaa salmonellabakteerin.

Osa luokan 3 aineksesta voidaan käyttää turkiseläinten, eläintarhaeläinten, sirkuseläinten, matelijoiden, petolintujen, luonnonvaraisten eläinten, tarhakoirien tai kalansyötiksi kasvatettujen toukkien ruokintaan.

Osa luokan 3 sivutuotteista voidaan haudata tai toimittaa kaatopaikalle koko maassa (katso myös ohjeen kohta 9.6). Syrjäisille alueille säädettyjä hävittämistä koskevia poikkeuksia on käsitelty tarkemmin kohdassa 9.7.

9.4 Luokan 3 maitopohjaisen aineksen toimittaminen tuotantotiloille

Sivuoteasetuksen täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 142/2011
Sivutuotelaki 517/2015 11 §
MMM:n eläimistä saatavista sivutuotteista 783/2015 4 §

Vaihtoehtona kohdassa 9.3 esitetylle käsittelylle luokan 3 maitoa, maitopohjaisia tuotteita ja maidosta johdettuja tuotteita saa toimittaa maitoalan laitoksesta tuotantotiloille käytettäväksi elintarviketuotantoon kasvatettavien eläinten ruokintaan. Maitoalan laitoksen tulee tällöin olla rekisteröity Ruokaviraston rekisteriin rehualan toimijaksi. Maidon ja maitopohjaisten sivutuotteiden käytöstä elintarviketuotannossa käytettyjen eläinten ruokinnassa on ohjeistettu tarkemmin Ruokaviraston ohjeessa ”Maidon ja maitopohjaisten sivutuotteiden käyttö elintarviketuotantoeläinten ruokinnassa”.

9.5 Sivutuotteiden hävittäminen jätteenpolttolaitoksissa

Sivuoteasetuksen mukaan sivutuotteita voidaan hävittää myös hyväksytyissä jätteenpolttolaitoksissa, joissa poltetaan yhdyskuntajätteitä. Jätteenpolttolaitokset tarvitsevat ympäristöluvan, jonka myöntää ympäristölupaviranomainen. Ruokavirasto ei erikseen hyväksy näitä laitoksia sivutuoteasetuksen mukaisesti. Jos sivutuotteita halutaan toimittaa tällaiseen polttolaitokseen, tulee polttolaitokselta selvittää, salliiiko polttolaitoksen ympäristölupa sivutuotteiden vastaanottamisen ja polttamisen.

9.6 Sivutuotteiden hautaaminen tai toimittaminen kaatopaikalle

Sivutuotelaki 517/2015 24-26 §

Hevosen, luonnonvaraisen ja tarhatun riistan, lukuun ottamatta tarhattuja villisikoja ja biisoneita, tarhattujen jäniseläinten sekä porojen teurastuksessa ja lihan leikkaamisessa syntyneet sivutuotteet sekä kalaperäiset sivutuotteet voidaan hävittää sivutuotelainsäädännön mukaan koko maassa hautaamalla tai toimittamalla ne kaatopaikoista annetun valtioneuvoston asetuksen (331/2013) mukaisesti kaatopaikalle.

Sivutuotelainsäädännön mukaan laitoksista saa toimittaa entisiä eläinperäisiä elintarvikkeita kaatopaikalle korkeintaan 20 kg viikossa (tai 80 kg kuukaudessa). Jalostetut entiset eläinperäiset elintarvikkeet saa toimittaa hävitettäväksi kaatopaikalle ilman kilorajoitusta. Jos entisiä eläinperäisiä elintarvikkeita toimitetaan kaatopaikalle, niiden keräilyssä ja kuljetuksessa on edelleen noudatettava

sivutuotelainsäädännön vaatimuksia (merkinnät, asiakirjat). Toimijan on myös pidettävä kirjanpitoa kaatopaikalle toimitettujen sivutuotteiden määrästä ja hävityspaikasta.

Ennen sivutuotteiden toimittamista kaatopaikalle, tulee toimijan selvittää etukäteen, ottaako kaatopaikka sivutuotteita vastaan. Jos kaatopaikka ottaa vastaan sivutuotteita, voidaan sopia aineksen sivutuoteasetuksessa vaaditusta välittömästä peittämisestä ja tarvittaessa kalkitseamisesta sivutuotteiden saavuttua kaatopaikalle. Kaatopaikalle sivutuotteet tulisi sijoittaa vain, jos niiden hyödyntäminen ei ole muutoin mahdollista.

Sivutuotteita hautaamalla hävittävän on pidettävä kirjaa haudattujen sivutuotteiden määrästä, luokista ja lajeista, hautauspäivämääristä ja -paikosta. Kirjanpito on säilytettävä kaksi vuotta ja se on pyydettyä esitettävä valvontaviranomaisille. Hautauksessa on noudatettava siitä annettuja ohjeita eikä se saa aiheuttaa vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle. Kuntakohtaista tietoa sivutuotteiden hävittämisestä hautaamalla saa paikalliselta kunnaneläinlääkäriltä ja ympäristöviranomaiselta.

Sivutuotteet on haudattava vähintään metrin syvyyteen ja peitettävä välittömästi. Sivutuotteita ei saa haudata pohjavesialueelle, vedenottamon suoja-alueelle, alle 250 metrin etäisyydelle kaivosta, eikä alueelle, jota tullaan kylvämään tai kaivamaan pian hautauksen jälkeen. Sivutuotteita ei saa haudata maatumattomassa kääreessä tai pakkauksessa. Hautauksessa on otettava huomioon lisäksi terveydensuojelu- ja ympäristölainsäädännön vaatimukset.

9.7 Sivutuotteiden käsittely syrjäisillä alueilla

*Sivutuoteasetus (EY) N:o 1069/2009 19 artikla
Sivutuotelaki 517/2015 23 §
MMM:n 783/2015 eläimistä saatavista sivutuotteista Liite 4*

Suomi on jaettu märehitijöiden, sikojen, siipikarjan ja turkiseläinten raatojen sekä tiettyjen muiden sivutuotteiden hävityksen osalta kahteen osaan: keräilyalueeseen ja syrjäiseen alueeseen. Tarkat kuntakohtaiset luettelot alueista löytyvät maa- ja metsätalousministeriön asetuksen 783/2015 liitteestä 4.

Syrjäisillä alueilla tietyt sivutuotteet saadaan hävittää joko hautaamalla tai toimittamalla kaatopaikalle. Sivutuotelain 517/2015 mukaan näitä ovat:

- entiset eläinperäiset elintarvikkeet, jotka eivät aiheuta riskiä ihmisten tai eläinten terveydelle
- pienteurastamoissa syntyvät luokkaan 2 ja 3 kuuluvat sivutuotteet

- leikkaamossa syntyvät luokkaan 2 ja 3 kuuluvat sivutuotteet, kun leikkaamon tuotanto on enintään 5000 kiloa luutonta lihaa viikossa
- nautaeläinten, lammas- ja vuohieläinten, siipikarjan ja sikaeläinten kokonaiset raadot

Jos luokan 2 ja 3 sivutuotteita viedään syrjäisellä alueella kaatopaikalle, ne voidaan kuljettaa sekajätteen joukossa. Tällöin koko sekajäte-erä on peitettävä ja tarvittaessa kalkittava välittömästi sen saavuttua kaatopaikalle (katso myös ohjeen kohta 9.6). Vaatimukset lähetystä seuraavasta kaupallisesta asiakirjasta ja kirjanpidosta koskevat myös tällaisia jätekuljetuksia (katso myös ohjeen kohta 7.3.)

Liite 1 Luokan 1 kaupallinen asiakirja (MALLI)

JATKOKÄSITTELYYN LÄHETETTÄVÄ LUOKAN 1 SIVUTUOTE: AINOASTAAN HÄVITETTÄVÄKSI

Lähetyspäivämäärä

Lähetettävä TSE-riskiaines/luokan 1 sivutuote; koostumus (myös eläinlaji):

.....

Mahdollinen käsittely (esim. värjääminen):

Määrä: arvio/punnittu (tarpeeton yliviivataan)

Lähtettäjä

Laitoksen nimi Hyväksymisnumero

Osoite

Määräpaikka

Laitoksen nimi Hyväksymisnumero

Osoite

Kuljetusväline

Kuljetusliike..... Rekisteröintinumero

Osoite.....

.....
Lähetysten vastuuhenkilön allekirjoitus ja nimenselvennys

Kaupallinen asiakirja laaditaan kolmena kappaleena:

- 1) alkuperäinen seuraa sivutuotekuljetusta määräpaikkaan
- 2) jäljennös jää lähetettävään laitokseen
- 3) jäljennös jää kuljettajalle

Liite 2 Luokan 2 kaupallinen asiakirja, käsittelylaitos (MALLI)

LUOKAN 2 KÄSITTELYLAITOKSEEN LÄHETETTÄVÄ SIVUTUOTE: EI ELÄINTEN RUOKINTAAN

Lähetyspäivämäärä

Lähetettävä luokan 2 sivutuote; koostumus (myös eläinlaji):

.....

Mahdollinen käsittely:

Määrä: arvio/punnittu (tarpeeton yliviivataan)

Lähtettäjä

Laitoksen nimi Hyväksymisnumero

Osoite

Määräpaikka

Laitoksen nimi Hyväksymisnumero

Osoite

Kuljetusväline

Kuljetusliike..... Rekisteröintinumero

Osoite.....

.....
Lähetysten vastuuhenkilön allekirjoitus ja nimenselvennys

Kaupallinen asiakirja laaditaan kolmena kappaleena:

- 1) alkuperäinen seuraa sivutuotekuljetusta määräpaikkaan
- 2) jäljennös jää lähetettävään laitokseen
- 3) jäljennös jää kuljettajalle

Liite 3 Luokan 2 kaupallinen asiakirja, turkiseläinrehu (MALLI)

LUOKAN 2 SIVUTUOTE: TURKISELÄINTEN RUOKINTAAN

Lähetyspäivämäärä

Lähetettävä luokan 2 sivutuote; koostumus (myös eläinlaji):

.....

Mahdollinen käsittely (esim. hapotus):

Määrä: arvio/punnittu (tarpeeton yliviivataan)

Lähetäjä

Laitoksen nimi Hyväksymisnumero

Osoite

Määräpaikka

Laitoksen nimi Hyväksymisnumero

Osoite

Kuljetusväline

Kuljetusliike..... Rekisteröintinumero

Osoite.....

.....
Lähetysten vastuuhenkilön allekirjoitus ja nimenselvennys

Kaupallinen asiakirja laaditaan kolmena kappaleena:

- 1) alkuperäinen seuraa sivutuotekuljetusta määräpaikkaan
- 2) jäljennös jää lähetävään laitokseen
- 3) jäljennös jää kuljettajalle

Liite 4 Luokan 3 kaupallinen asiakirja (MALLI)

LUOKAN 3 SIVUTUOTE: EI IHMISRAVINNOKSI

Lähetyspäivämäärä

Lähetettävä luokan 3 sivutuote; koostumus (myös eläinlaji):

.....

Mahdollinen käsittely (esim. pakastaminen):

Määrä: arvio/punnittu (tarpeeton yliviivataan)

Lähtettäjä

Laitoksen nimi Hyväksymisnumero

Osoite

Määräpaikka

Laitoksen nimi Hyväksymisnumero

Osoite

Kuljetusväline

Kuljetusliike..... Rekisteröintinumero

Osoite.....

.....
Lähetysten vastuuhenkilön allekirjoitus ja nimenselvennys

Kaupallinen asiakirja laaditaan kolmena kappaleena:

- 1) alkuperäinen seuraa sivutuotekuljetusta määräpaikkaan
- 2) jäljennös jää lähetettävään laitokseen
- 3) jäljennös jää kuljettajalle

Liite 5 Sivutuotetarkastuksen muistilista

Tarkastuksen perustiedot			
Päivämäärä			
Tarkastuksessa läsnä			
Tarkastuksen tyyppi	☐ Valvontasuunnitelman mukainen tarkastus	☐ Seurantakäynti: epäkohdat korjattu Kyllä ☐ / Ei ☐	Edellisen tarkastuksen pvm:

Sivutuotteiden käsittelyn ja varastoinnin hygieniä (Oiva-arviointiohje 5.7)				
- arvioidaan siltä osin, kuin se saattaa aiheuttaa riskiä elintarviketurvallisuudelle				
	A (oivallinen)	B (hyvä)	C (korjattavaa)	D (huono)
Sivutuotteet poistetaan mahdollisimman nopeasti elintarvikkeiden tuotantotiloista				
Sivutuotteet on asianmukaisesti merkitty ja pidetään erillään elintarvikkeista				
Sivutuotteiden keräämiseen ja käsittelyyn varattuja astioita ja välineistä ei käytetä elintarvikkeiden keräämiseen ja käsittelyyn				
Ristikontaminaatio elintarvikkeiden ja sivutuotteiden välillä on estetty				
Sivutuotteiden varastointitilat ovat riittävät ja erillään elintarviketiloista				
Sivutuoteastiat ovat ehjät, tiiviit ja riittävän puhtaat				
Sivutuoteastioita on riittävästi				
Sivutuoteastioita ei ylitäytetä				
Oma-valvonta on riittävää ja sopivaa, poikkeamat ja korjaavat toimenpiteet on kirjattu, oma-valvontakirjanpidon säilytysaika on asianmukainen				
Havaitut epäkohdat:				

Sivutuotteiden tuotanto ja jäljitettävyys (Oiva-arviointiohje 5.8) - rivin 5.8 arviointi ei näy Oiva-raportilla, ainoastaan tarkastuskertomuksessa				
	A (oivallinen)	B (hyvä)	C (korjattava)	D (huono)
Eri sivutuoteluokkiin kuuluvat sivutuotteet pidetään erillään toisistaan keräämisen ja säilytyksen aikana				
Lähetettävät sivutuotteet on merkitty oikein (sivutuoteluokka, merkintäteksti)				
Lähetettävien sivutuotteiden mukana on kaupallinen asiakirja, joka on täytetty mm. jäljitettävyiden ja tunnistettavuuden varmistamiseksi				
Laitos pitää kirjaa eri sivutuoteluokkien lähetyksistä ja määristä (esim. kaupallisten asiakirjojen kopiot)				
Laitoksesta lähetetään sivutuotteita vain lainsäädännön sallimaan määränpäähän (kuten hyväksytyt/rekisteröity toimijat, esim. käsittelylaitos tai turkisrehusekoittamo)				
Jos sivutuotekuljetus on ulkoistettu, sivutuotteet annetaan kuljetettavaksi asianmukaisesti rekisteröityneelle tai hyväksytylle kuljetusyritykselle				
Laitoksella on toimiva järjestelmä sivutuotteiden erottamiseen jätevedestä (siivilä, välppä tms.). Sivutuotteita ei hävitetä jäteveden mukana.				
Havaitut epäkohdat:				
Rehukäyttöön päätyvien sivutuotteiden käsittely (Oiva-arviointiohje 5.8) - rivin 5.8 arviointi ei näy Oiva-raportilla, ainoastaan tarkastuskertomuksessa				
	A (oivallinen)	B (hyvä)	C (korjattava)	D (huono)
Rehuihin liittyvä toiminta on huomioitu laitoksen omavalvonnassa				
Laitos on rekisteröitynyt rehualan toimijaksi, jos se toimittaa omassa elintarviketuotannossa muodostuneita sivutuotteita rehukäyttöön				
Laitoksen yhteydessä on keräyskeskus, jos laitos vastaanottaa sivutuotteita muista elintarvikealan laitoksista toimitettavaksi turkiseläinten rehun raaka-aineeksi. Laitos löytyy Ruokaviraston sivutuotelaitosten luettelosta				
Laitos on hyväksytty lemmikkieläinten ruokaa valmistavaksi laitokseksi, jos laitoksessa valmistetaan kuluttajakäyttöön lemmikkieläinten ruokaa. Laitos löytyy Ruokaviraston sivutuotelaitosten luettelosta				
Rehuksi päätyvät sivutuotteet jäädytetään / jäädytetään / hapotetaan riittävän nopeasti niiden keräämisen jälkeen				
Rehuksi toimitettavien sivutuotteiden rehukelpoisuutta tarkkaillaan				
Turkiseläimille tarkoitetun hapotetun rehun ja valmiin lemmikkieläinrehun (ei raaka-aineen) pakkausmerkinnät ovat vaatimustenmukaiset				
Havaitut epäkohdat:				

Sivutuotteiden lähettäminen, kaupalliset asiakirjat ja kuljetusolosuhteet (Oiva-arviointiohje 15.5) - sivutuotteiden kuljetusta arvioidaan siltä osin, kuin se saattaa aiheuttaa riskiä elintarviketurvallisuudelle				
	A (oivallinen)	B (hyvä)	C (korjattava)	D (huono)
Lähetettävät sivutuotteet on tunnistamerkitty siten, että sekaantumisvaaraa elintarvikkeisiin ei ole				
Sivutuotteiden kuljetusasiakirjoista ilmenee, että kyseessä on sivutuotekuljetus				
Yhteiskuljetuksissa sivutuotteet kuljetetaan riittävän erillään elintarvikkeista				
Kuljetukseen käytettäviä astioita säilytetään asianmukaisesti				
Kuljetusastiat ovat ehjät, tiiviit ja puhtaat				
Kuljetustoiminta laitoksen omaa toimintaa: kuljetusastioilla on pesumahdollisuus, jos ne eivät ole kertakäyttöisiä				
Kuljetustoimintaa ostokuljetuksena: jos kuljettaminen ei ole sivutoimista muulle laitostoiminnalle, kuljetusyritys on asianmukaisesti rekisteröity jäterekestoriin tai Ruokaviraston sivutuotekuljetusten tai rehualan toimijoiden rekisteriin				
Kuljetustoimintaa ostokuljetuksena: laitoksen omavalvonnassa on kuvaus sivutuotteiden kuljetustoiminnan järjestämisestä				
Määränpäälaitos/laitokset on sivutuoteasetuksen mukaisesti hyväksytty				
Sivutuotteiden lähettämiseen ja kuljettamiseen liittyvä omavalvonta on riittävää jo sopivaa (mm. varmistaa sivutuotteiden erillään pidon elintarvikkeista)				
Havaitut epäkohdat:				
Omavalvontakirjanpito (Oiva-arviointiohjeet 5.7, 5.8 ja 15.5)				
	A (oivallinen)	B (hyvä)	C (korjattava)	D (huono)
Sivutuotelähetyksistä on kirjanpito (esim. kaupalliset asiakirjat)				
Ilmoitukset kaatopaikalle toimittamisesta on tarvittaessa tehty				
Hautaamisilmoitukset on tarvittaessa tehty				
Lämpötilakirjaukset on tarvittaessa tehty				
Kirjanpidon säilytysaika on asianmukainen				
Koulutuksesta ja perehdytyksestä pidetään kirjaa				
Muut toimijan omavalvonnassaan määrittelemät sivutuotteisiin liittyvät kirjaukset ovat asianmukaiset				
Poikkeamat ja korjaavat toimenpiteet on kirjattu				
Havaitut epäkohdat:				

RUOKAVIRASTO
Livsmedelsverket • Finnish Food Authority

Ohje
1746/04.02.00.01/2020/6